31998R2848

1998.12.31. AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA L 358/17

# A BIZOTTSÁG 2848/98/EK RENDELETE

**(1998. december 22.)**

**a nyersdohányágazatban a jövedelemtámogatási rendszer, a termelési kvóták és a termelői csoportoknak nyújtandó külön támogatás tekintetében a 2075/92/EGK tanácsi rendelet alkalmazása részletes szabályainak meghatározásáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a nyersdohány piacának közös szervezéséről szóló, legutóbb az 1636/98/EK rendelettel ([1]) módosított, 1992. június 30-i 2075/92/EGK tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 7. cikkére, 9. cikkének (5) bekezdésére, 11. cikkére, 14a. cikkére, 17. cikkének (5) bekezdésére és 27. cikkére,

mivel az 1636/98/EK rendelet alapvető reformot vezetett be a nyersdohányágazatban annak gazdasági helyzete javítása érdekében; mivel e reform következménye a Közösség által nyújtott támogatás változtathatósága a termék minőségének függvényében, a kvótarendszer nagyobb rugalmassága és egyszerűsítése, a szigorúbb ellenőrzési eljárások és a közegészségügyi és környezetvédelmi követelmények magasabb szintű figyelembe vétele;

mivel a reform nyomán részletes végrehajtási szabályokat kell elfogadni; mivel a mezőgazdasági szabályozás egyszerűsítése céljából egy egységes rendelettel kell felváltani a legutóbb az 1578/98/EK rendelettel ([3]) módosított 3478/92/EGK bizottsági rendeletet ([4]), a legutóbb a 621/96/EK rendelettel ([5]) módosított 84/93/EGK bizottsági rendeletet ([6]), valamint a legutóbb az 1578/98/EK rendelettel módosított az 1066/95/EK bizottsági rendeletet ([7]);

mivel a termelői csoportok elismerésének feltételeivel kapcsolatban a minimális méretet százalék formájában kell rögzíteni, amely a kvótamegállapításokban szereplő mennyiségek és az adott tagállam garanciaküszöbe közötti kapcsolatot fejezi ki; mivel a termelői csoportok elismerése céljából a tagállamoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy területükön megnöveljék a kvótamegállapítások százalékos arányát, s meghatározzák az elismeréshez szükséges minimális feltételeket a termelők számának vonatkozásában;

mivel meg kell határozni a termelői csoportok elismerésével kapcsolatos követelményeket annak érdekében, hogy a termelői csoportok jogosulttá válhassanak a külön támogatásra;

mivel a piaci szerkezetek tiszteletben tartása érdekében rögzíteni kell, hogy egy termelő csak egy csoportnak lehet a tagja; mivel az átállás elősegítése érdekében lehetőséget kell teremteni arra, hogy azok a termelők, akik egynél több csoportnak a tagjai, 1999. január 31-ig tagságaikról lemondjanak;

mivel a 2075/92/EGK rendelet 12. cikkében foglalt szándékkal összhangban és különösen a verseny torzulása és az ellenőrzési nehézségek megelőzése érdekében a termelői csoportoknak meg kell tiltani, hogy részt vegyenek az elsődleges feldolgozásban;

mivel az igazgatási eljárások egységességének biztosítása érdekében szabályokat kell meghatározni az elismerés kérelmezésére, megadására és visszavonására valamint az elismerési követelmények ellenőrzésére vonatkozóan;

mivel ki kell alakítani egy mechanizmust a termeltetési szerződések aláírására jogosult feldolgozó vállalkozások engedélyezésére, amely engedélyt vissza kell vonni, ha a szabályokat nem tartják be, és meg kell határozni a dohányfeldolgozás különleges feltételeit az adott tagállamra vonatkozóan;

mivel a hagyományos termőterületek alapján kell rögzíteni az elismert termőterületeket az egyes dohányfajtacsoportokra vonatkozóan a jövedelemtámogatás megadása céljából; mivel – tekintettel a francia községek viszonylag kis alapterületére – ezeket a területeket Franciaországban kantonok és nem községek alapján kell kialakítani; mivel a tagállamoknak engedélyezni kell, hogy szűkebben határozzák meg a termőterületeket, különösen a minőség javítása érdekében;

([1]) HL L 210., 1998.7.20., 23. o.
([2]) HL L 215., 1992.7.30., 70. o.
([3]) HL L 351., 1992.12.2., 17. o.
([4]) HL L 206., 1998.7.23., 19. o.
([5]) HL L 89., 1996.4.10., 8. o.
([6]) HL L 12., 1993.1.20., 5. o.
([7]) HL L 108., 1995.5.13., 5. o.

mivel meg kell határozni a termeltetési szerződések főbb tartalmi elemeit, mivel a szerződéseket egy betakarításra kell korlátozni, hogy figyelembe lehessen venni a piac jövőbeni változásait; mivel kellőképpen korai határidőt kell rögzíteni a szerződések megkötésére és bejegyzésére vonatkozóan annak érdekében, hogy azok a betakarítás évének legelejétől kezdve biztosítani tudják a termelők számára a stabil piacot a következő betakarításra és a feldolgozók rendszeres ellátását;

mivel a termelői csoportokkal megkötött termeltetési szerződésekben rögzíteni kell az egyes termelők alapvető adatait a hatékony irányítás és ellenőrzés érdekében;

mivel a tagállamok számára létre kell hozni egy opcionális versenyeztetési rendszert a termeltetési szerződésekre vonatkozóan, hogy a szerződéses árak tükrözzék a piaci viszonyokat;

mivel a jövedelemtámogatásra jogosító nyers dohánynak épnek és megfelelő piaci minőségűnek, illetve a rendes forgalmazást megakadályozó egyes jellemzőktől mentesnek kell lennie;

mivel a jövedelemtámogatás rögzített részből, változó részből, valamint külön támogatásból áll, és a jövedelemtámogatás különböző alkotórészei közötti kapcsolat fajtánként és termelő tagállamonként változhat; mivel a rögzített részt a termelők által az elsődleges feldolgozóknak leszállított dohánylevélmennyiségek szerint kell kifizetni, függetlenül a minőségi eltérésektől, feltéve hogy a minimális minőségi követelmények teljesülnek; mivel a minőség és a közösségi termelés értéke javításának előmozdítása céljából a jövedelemtámogatás változó részét a termelő csoport fizeti a tagjainak, miután összehasonlította a csoport egyes tagjai által leszállított egyes tételek után kapott piaci árakat; mivel a rendszer hatékonyságának biztosítása érdekében nulla értékű változó jövedelemtámogatást kell hozzárendelni azokhoz a tételekhez, amelyeket minden egyes fajtacsoportra nézve a minimális ár és a minimális ár plusz 50 % közötti áron adnak el;

mivel a jövedelemtámogatásnak igazodnia kell, ha a leszállított dohány nedvességtartalma maximum 4 %-kal eltér az ésszerű minőségi követelmények alapján az egyes fajtacsoportokra meghatározott nedvességtartalomtól, és a leszállításkor történő ellenőrzések egyszerűsítése érdekében rögzíteni kell a nedvességtartalom meghatározásához szükséges mintavételezési szinteket és gyakoriságot, valamint a korrigált súly kiszámításának módját;

mivel korlátozni kell a dohánynak a feldolgozókhoz történő leszállítási idejét (az egyes fajtacsoportoknál szükséges változtatásokkal) annak érdekében, hogy elejét lehessen venni az egyik betakarításról a másikra csalással történő átvitelnek;

mivel a jövedelemtámogatások és a felvásárlási árak kifizetését meghatározó feltételeket rögzíteni kell a csalás megelőzése érdekében; mivel ugyanakkor a tagállamok feladata, hogy meghatározzák a 2075/92/EGK rendelet 17. cikkének (1) bekezdése értelmében a további irányítási és ellenőrzési intézkedéseket;

mivel a jövedelemtámogatást csak a leszállítás ellenőrzése után lehet kifizetni annak biztosítására, hogy az érintett műveleteket valóban végrehajtsák és a kvótára vonatkozó előírásokat betartsák; mivel ugyanakkor rendelkezni kell az esedékes jövedelemtámogatás 50 %-ának megfelelő előleg kifizetéséről a termelők számára, azzal a feltétellel, hogy megfelelő biztosítékot adnak; mivel annak érdekében, hogy a biztosítékadás költségeit viselni nem tudó csoportoknak ki lehessen fizetni az előleget, lehetővé kell tenni a külön támogatás felhasználását az említett költségek fedezésére;

mivel a 2075/92/EGK rendelet szerint a tagállamok közvetlenül a termelőknek fizetik ki a jövedelemtámogatást és a termelők többlettermelésüket átvihetik a következő betakarítási évre a számukra biztosított kvóta maximum 10 %-áig;

mivel a 2075/92/EGK rendelet 9. cikke kvótarendszert vezet be a különböző dohányfajták csoportjaira; mivel kellően korán rögzíteni kell a kvóták elosztásának határidejét, hogy a termelők azokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe tudják venni a dohány termelése során;

mivel a 2075/92/EGK rendelet 9. cikkének (3) bekezdése értelmében a termelési kvótákat a legutóbbi betakarítást megelőző három év során feldolgozásra leszállított átlagos dohánymennyiség arányában kell a termelőkre osztani, és az ily módon kiosztott kvótákat három évig kell alkalmazni; mivel egy bizonyos mennyiség kiosztása, amely jogosultságot ad a jövedelemtámogatásra egy adott betakarításra nézve, nem jelenti bármilyen jog megszerzését a következő évekre vonatkozóan;

mivel minden egyes tagállamban nemzeti kvótatartalékot kell kialakítani annak érdekében, hogy növelni lehessen a kvótakiosztási rendszer rugalmasságát, hogy arra lehessen ösztönözni a termelőket, hogy más terményekre álljanak át, és elő lehessen segíteni a tagállamok mezőgazdaságának átszervezését; mivel ezeket a nemzeti tartalékokat azokból a kvótákból kell kialakítani, amelyek a termelők között felosztott kvótákból lineáris csökkentés révén jönnek létre, illetve a tagállamok azon lehetősége alapján, hogy lineáris csökkentést alkalmazhatnak a véglegesen átruházott mennyiségekre vonatkozó termelésikvóta-megállapításokban, és azon kvóták esetében, amelyeket nem fedeznek a megkötött termeltetési szerződések, beleértve az ideiglenes jelleggel átruházott kvótákra kiadott termelésikvóta-megállapításokat is.

mivel eljárást kell meghatározni a kvóta kiszámítására azon termelők esetében, akik újonnan kezdték meg a dohánytermesztést vagy megemelték a kvótájukat;

mivel rendelkezni kell azoknak az eseteknek a figyelembevételéről, amelyekben a dohányt más tagállamban dolgozzák fel, mint amelyikben azt megtermelték; mivel ezekben az esetekben a kérdéses nyersdohány mennyiségét annak a tagállamnak kell átvennie, ahol azt megtermelték, az adott tagállam termelőinek előnyére;

mivel a termelőkre nézve a termelésikvóta-megállapításokat a referenciaévek betakarítása során leszállított dohánymennyiség alapján kell kibocsátani; mivel a tagállamoknak képesnek kell lenniük arra, hogy felemeljék a figyelembe veendő mennyiségeket egyes különleges körülmények között működő termelők esetében;

mivel az adott betakarításra vonatkozó mennyiségi küszöbértékek meghaladhatják az előző betakarításra egyes fajtacsoportok vonatkozásában meghatározott mennyiségeket, miközben más fajtacsoportokra vonatkozóan kevesebbek lehetnek annál; mivel a többletmennyiségeket objektív szempontok alapján kell szétosztani az érintett felek között, figyelembe véve a tagállamok által a helyzetük ismeretében meghatározott bizonyos prioritásokat;

mivel engedélyezni kell a termelési kvóták átruházását az egyes fajtacsoportokon belül éves vagy állandó alapon, és a termelők között ki kell alakítani az elsőbbség jogát az egyazon termelői csoporthoz tartozó termelők közötti kvótaátruházás ösztönzésére; mivel az egyes termelők kvótáinak kiszámításakor nem vehetők figyelembe az éves átruházás keretében leszállított mennyiségek;

mivel figyelembe kell venni azt a tényt, hogy egy termelési egységet közösen használhatnak egy család tagjai, különösen a termelésikvóta-megállapítás minimum mennyiségeire és a csalás megelőzésére való tekintettel;

mivel a termelők közötti önkéntes termelésikvóta-csere elősegítheti a termelés ésszerűsítését;

mivel rendelkezni kell arról, hogy a vitákat vegyes bizottságok révén rendezzék;

mivel kvóta-visszavásárlási rendszert kell kialakítani a vonatkozó garanciaküszöb-érték megfelelő csökkentésével az ágazatot önkéntesen elhagyó egyéni termelők átállásának megkönnyítésére; mivel rögzíteni kell azokat az összegeket, amelyekre azok a termelők jogosultak, akiknek a kvótáját visszavásárolták, a későbbi módosítások sérelme nélkül; mivel a termelésnek a lehetőségek szerint ugyanazon termelési ágazatban való megtartása érdekében ki kell alakítani az elsőbbségi jogot a termelők között a visszavásárlási rendszer keretében felajánlott kvóták megvásárlására;

mivel a megbízható vezetés, az átláthatóság és az ellenőrzés céljából azok a termelők, akik nem tagjai valamely termelői csoportnak, kötelesek az egy adott fajtacsoporthoz tartozó és egyazon betakarításból származó dohányt ugyanannak a feldolgozónak leszállítani, a termelői csoportoknak teljesítendő kifizetéseket és az elsődleges feldolgozók által a termelők részére fizetendő felvásárlási árat pedig kizárólag banki vagy postai átutalás útján kell teljesíteni az egyéni termelők egyszámlájára, és a kiosztott termelési kvótát minden termelőre nézve nyilvánosságra kell hozni;

mivel a 2075/92/EGK rendelet 4a. cikkének (5) bekezdése rendelkezik a termelői csoportoknak fizetendő összes jövedelemtámogatás 2 %-át meg nem haladó külön támogatásról, és e maximális százalékos arányt fenn kell tartani annak biztosítására, hogy a termelői csoportok megfelelően hajtsák végre a rájuk bízott feladatokat, különösen a környezet nagyobb mértékű tiszteletben tartására irányuló intézkedéseket;

mivel a 2075/92/EGK rendelet 17. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamoknak kell dönteniük a Közösség által a nyers dohányra vonatkozóan meghatározott rendelkezések betartását biztosító intézkedésekről; mivel ugyanakkor az ellenőrző intézkedéseknek meg kell felelniük bizonyos követelményeknek, hogy biztosítható legyen az intézkedések általánosan egységes alkalmazása valamennyi tagállamban a legutóbb a 820/97/EK rendelettel [1] módosított, egyes közösségi támogatási programokra vonatkozó integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer létrehozásáról szóló, 1992. november 27-i 3508/92/EGK tanácsi rendeletben [2], és a legutóbb az 1078/98/EK rendelettel [3] módosított, az egyes közösségi támogatási rendszerekre vonatkozó integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1992. december 23-i 3887/92/EGK bizottsági rendeletben [4] meghatározott integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer alapján;

mivel több tagállamban az ellenőrzéseket azon a helyen végzik, ahol a dohányt leszállítják és nem ott, ahol azt feldolgozzák; mivel az ilyen ellenőrzések nem minősülnek megfelelőnek; mivel meg kell határozni azokat a helyeket, ahol a dohányt le kell szállítani és ahol az ellenőrzéseket végre kell hajtani;

mivel hatékonyan kell ellenőrizni a közösségi támogatásra vonatkozó rendelkezések betartását; mivel ezzel kapcsolatban meg kell határozni az igazgatási és helyszíni ellenőrzések részletes szempontjait és technikai szabályait; mivel a helyszíni ellenőrzések során nyert tapasztalatok tükrében kockázatelemzés alapján meg kell határozni a minimális vizsgálati gyakoriságot, és meg kell határozni a figyelembe veendő tényezőket;

mivel a 2075/92/EGK rendelet 5. cikke a) és c) pontjának megfelelően a jövedelemtámogatás megadásának feltétele az, hogy a dohánylevél egy meghatározott termőterületről származzon és azt termeltetési szerződés alapján szállítsák le; mivel ezeket a feltételeket könnyen meg lehet kerülni, ha nem ellenőrzik, hogy a szerződésben szereplő területen valóban a jelzett fajtát termesztik-e; mivel rögzíteni kell a tagállamok által a termőterületeken végzendő ellenőrzések minimális számát, valamint a feltárt szabálytalanságok következményeit; mivel ezeknek a következményeknek meg kell felelniük az arányosság elvének és ugyanakkor elég elrettentőnek kell lenniük a hamis nyilatkozatok megelőzéséhez;

---

[1] HL L 117., 1997.5.7., 1. o.
[2] HL L 355., 1992. 12. 5., 1. o.
[3] HL L 212., 1998.7.30., 23. o.
[4] HL L 391., 1992.12.31., 36. o.

mivel a csalás megelőzése érdekében a dohánylevelet akkor kell ellenőrizni, amikor azt a termelő leszállítja az elsődleges feldolgozást végző vállalkozásnak; mivel a dohánynak ellenőrzés alatt kell maradnia mindaddig, amíg a feldolgozás és a piacra történő felkészítés meg nem történik; mivel szükséges ellenőrizni az összes olyan dohánylevelet, amely harmadik országokból kerül behozatalra és amely olyan vállalkozásnál kerül elsődleges feldolgozásra, illetve piaci előkészítésre, amely közösségi eredetű dohánylevelet is feldolgoz;

mivel a feldolgozók és termelők adatait és dokumentumait elérhetővé kell tenni a végrehajtandó ellenőrzések során használható formában;

mivel meg kell határozni a feltárt szabálytalanságok következményeit; mivel ezeknek a következményeknek eléggé elrettentőknek kell lenniük ahhoz, hogy megelőzzék a közösségi támogatás jogtalan igénybevételét, s eközben meg kell felelniük az arányosság elvének;

mivel az e rendeletben foglalt intézkedések összhangban állnak a Dohány Irányítóbizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

## I. CÍM

## Fogalommeghatározások

*1. cikk*

Ennek a rendeletnek az alkalmazásában:

– „leszállítás”: bármely művelet, amely adott napon valósul meg, és amelynek keretében a termelő átadja a nyers dohányt egy feldolgozó vállalkozásnak a termeltetési szerződés szerint,

– „termelői csoport”: a 4. cikk szerint elismert termelők csoportja,

– „ideiglenes átruházás”: a termelésikvóta-megállapításban szereplő mennyiségek átadása maximum egyéves időtartamra, amelyet nem lehet meghosszabbítani a három éves kvótakiosztási idő alatt,

– „végleges átruházás”: a termelésikvóta-megállapításban szereplő mennyiségek átadása egy évnél hosszabb időtartamra a hároméves kvótakiosztási idő alatt,

– „elsődleges vásárló”: az az elsődleges feldolgozásért felelős vállalkozás, amely először írja alá a termeltetési szerződést,

– „tétel”: a termelő által leszállított dohány egy része vagy teljes egésze, minőség szerint egyben vagy több külön részre osztva, akár külön, akár egyben kerül átadásra, amelynek pontosan meghatározott súlya és nedvességtartalma van, és amelyet megszámoztak a fizetett vételár és az egyéni termelő azonosítására,

– „ellenőrzési igazolás”: az a dokumentum, amelyet az illetékes ellenőrző szerv bocsát ki és amelyben igazolja, hogy az érintett dohánymennyiséget az elsődleges feldolgozó átvette, hogy ezt a mennyiséget a termelőkre meghatározott kvótamegállapítások alapján szállították le, és hogy a műveleteket a szabályoknak megfelelően hajtották végre.

## II. CÍM

## Termelői csoportok

I. FEJEZET

Elismerés

*2. cikk*

(1) A tagállamok a termelői csoportok által benyújtott kérelmek alapján ismerik el a termelői csoportokat.

(2) A termelői csoportok nem végezhetik a dohány elsődleges feldolgozását.

(3) A dohánytermelők nem tartozhatnak egynél több csoporthoz.

*3. cikk*

(1) A termelői csoportoknak meg kell felelniük az alábbi követelményeknek:

a) a tagok kezdeményezésére hozzák létre azokat;

b) azzal a céllal hozzák létre azokat, hogy a termelő tagok termelését kollektíven a piac igényeihez igazítsák;

c) azok elfogadják a termelésre és a termékeik piacra vitelére vonatkozó közös szabályokat és gondoskodnak arról, hogy tagjaik alkalmazzák ezeket a szabályokat, különös tekintettel a termék minőségére és a művelési gyakorlat alkalmazására, továbbá szükség szerint megvásárolják a vetőmagot, műtrágyát és egyéb termelőeszközöket;

d) működésüket alapító okirat szabályozza, amely a tevékenységüket kizárólag a nyersdohány termesztésére korlátozza. Az alapító okirat értelmében a termelő tagok kötelesek legalább:

   – a piacra szánt teljes termelésüket a csoporton keresztül értékesíteni,

   – betartani a közös termelési szabályokat;

e) a kvóta-megállapításaikban tonnában meghatározott mennyiség egyenlő vagy nagyobb, mint az I. mellékletben arra a tagállamra meghatározott garanciaküszöb százaléka, amelyben a csoport székhellyel rendelkezik.

   A tagállamok ennél magasabb százalékos arányt is meghatározhatnak, és rögzíthetik a termelők számára vonatkozó minimális feltételeket.

f) az alapító okirat rendelkezéseket tartalmaz annak biztosítására, hogy a tagságukról lemondani kívánó csoporttagok ezt megtehessék:

– miután a csoport elismerését követően legalább egy évig a csoport tagjai voltak,

és

– azzal a feltétellel, hogy legkésőbb október 31-ig írásban értesítik a csoportot a lemondásról, a következő betakarítástól kezdődő hatállyal. Ezek a rendelkezések nem érintik azokat a nemzeti jogszabályokat vagy rendelkezéseket, amelyeknek célja a csoportnak vagy a csoport hitelezőinek védelme az adott esetekben valamely tag kilépése miatt esetlegesen fellépő pénzügyi következményekkel szemben, illetve megtiltják a tag kilépését az üzleti év során;

g) létrehozásuk módja, valamint tevékenységük teljes köre kizár bármiféle diszkriminációt, amely a közös piac működésével és a Szerződés általános céljainak elérésével ellentétes, és különösen bármiféle diszkriminációt, amely

– a csoportokba történő belépésre kötelezett termelők vagy csoportok,

vagy

– ezek üzleti partnerei;

állampolgárságával vagy székhelyével kapcsolatos;

h) jogi személyiséggel illetve kellő jogképességgel rendelkeznek ahhoz, hogy jogokat gyakoroljanak, és kötelezettségeket vállaljanak nemzeti joguk szerint;

i) olyan könyvelést vezetnek, amely lehetővé teszi, hogy az illetékes hatóság teljes körűen ellenőrizze, hogy a csoport milyen módon használja fel a külön támogatást;

j) nincsen erőfölényük a Közösségben, kivéve ha ez a Szerződés 38. cikkében meghatározott célok eléréséhez szükséges;

k) az alapító okirat ezen kívül kötelezi a tagokat arra, hogy a c) és d) pontban meghatározott feltételeket legkésőbb az alábbi időpontok valamelyikétől kezdve betartsák:

– az elismerés hatálybalépése,

vagy

– a taggá válásuk, ha ez később történik, mint az elismerés.

(2) Az (1) bekezdés d) pontja értelmezésében a csoporton keresztül történő értékesítés legalább az alábbi műveletekre terjed ki:

– termeltetési szerződések megkötése a csoport nevében a csoport összes tagjának teljes termelésére vonatkozóan,

– a csoport összes tagja által megtermelt teljes, a közös szabályok szerint leszállításra előkészített mennyiség feldolgozók részére történő rendelkezésre bocsátása.

*4. cikk*

(1) A tagállamok illetékességi körébe tartozik azon termelői csoportok elismerése, amelyek a területükön székhellyel rendelkeznek.

(2) Az érintett tagállamok a kérelem benyújtásától számított 60 napon belül hoznak döntést az elismerési kérelmekről, azzal a feltétellel, hogy a 3. cikkben meghatározott követelmények teljesülnek.

(3) A tagállam határozza meg, hogy mely dátumtól lép hatályba az elismerés. Ez a dátum nem előzheti meg azt az időpontot, amikor a csoport ténylegesen megkezdi a működését.

*5. cikk*

(1) Minden egyes termelői csoport köteles évente november 15. előtt frissíteni az elismerésre vonatkozó információkat és értesíteni a tagállamot az előző időszak óta bekövetkezett bármely változásokról.

(2) Azok a csoportok, amelyek az elismerés feltételeit november 15-én teljesítik, továbbra is elismertek a következő betakarítási év vonatkozásában.

(3) Azok a csoportok, amelyek november 15-én nem felelnek meg az elismerés feltételeinek, a 10. cikk (1) bekezdésében meghatározott termeltetési szerződések megkötésére szabott határidő előtt kérelmezhetik a 4. cikknek megfelelően az elismerésüket annak érdekében, hogy az adott évi betakarítás vonatkozásában elismertek legyenek.

II. FEJEZET

A z e l i s m e r é s v i s s z a v o n á s a

*6. cikk*

(1) A tagállamnak vissza kell vonnia a termelői csoport elismerését:

a) ha a külön támogatást a 40. cikk (2) bekezdésében meghatározottaktól eltérő célra használják;

b) ha már nem teljesülnek az elismerés feltételei;

c) ha az elismerés téves információn alapul;

d) ha a csoport helytelen eszközökkel szerezte meg az elismerést;

e) ha a Bizottság úgy dönt, hogy a Szerződés 85. cikkének (1) bekezdését kell alkalmazni a megállapodásokra, döntésekre és összehangolt magatartásokra;

f) ha megállapításra kerül, hogy az 51. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az elismerésnek a tagállam által történő visszavonása attól a naptól hatályos, amelyen az elismerés feltételei már nem teljesülnek, nem sértve ezzel az 5. cikk (2) és (3) bekezdését.

Az e dátum után kifizetett támogatásokat vissza kell téríteni a támogatás kifizetésének dátumától a visszaszerzés dátumáig eltelt időszakra számított kamatokkal együtt. Az alkalmazandó kamatláb megegyezik az adott állam hatályos nemzeti joga szerint a hasonló visszatérítési ügyletekben alkalmazandó kamatlábbal.

(3) Amennyiben az elismerést súlyos jogsértés miatt vonják vissza, a visszatérítendő támogatás összegét 30 %-kal meg kell emelni.

Ezekben az esetekben, és amennyiben az 51. cikket alkalmazták, az elismerés nem adható meg újra a visszavonástól számított 12 hónapon belül.

(4) Az elismerés visszavonását követően a termelői csoportnak újra kell kérelmeznie az elismerést.

## III. CÍM

## Elsődleges feldolgozók

*7. cikk*

(1) Az a tagállam, amelynek a területén az elsődleges feldolgozó található, felel a termeltetési szerződések aláírására jogosult elsődleges feldolgozók engedélyezéséért.

(2) Az érintett tagállam az engedély iránti kérelemről a 2075/92/EGK rendelet 6. cikke (2) bekezdésének, illetve az általa meghatározott egyéb feltételeknek megfelelően a kérelem benyújtásától számított 60 napon belül hoz döntést, és meghatározza azt a dátumot, amelytől az engedély érvényes, ha a kérelmet elfogadják. Az elsődleges feldolgozó engedélye érvényességének kezdete nem előzheti meg a kérelem benyújtásának időpontját.

(3) Az elsődleges feldolgozó engedélyét a tagállam vonja vissza, melynek hatálya attól a betakarítástól kezdődik, amely azt a napot követi, amelyen az engedély egy vagy több feltétele már nem teljesül, vagy a visszavonásra az 53. cikkben meghatározott esetben kerül sor.

## IV. CÍM

## Jövedelemtámogatási rendszer

### I. FEJEZET

### Termőterületek

*8. cikk*

A 2075/92/EGK rendelet 5. cikkének a) pontjában az egyes fajtacsoportokra meghatározott termőterületeket a csatolt II. melléklet ismerteti.

A tagállamok ennél szűkebben is meghatározhatják a termőterületeket, különösen a minőség érdekében. A korlátozott termőterületek nem haladhatják meg a közigazgatási egység, illetve Franciaország esetében a kanton területét.

### II. FEJEZET

### Termeltetési szerződések

*9. cikk*

(1) A 2075/92/EGK rendelet 5. cikke c) pontjának megfelelően termeltetési szerződéseket kell kötni egyrészt az elsődleges feldolgozó, másrészt a termelői csoport vagy a csoporthoz nem tartozó egyéni termelő között.

(2) A termeltetési szerződéseket fajtacsoportonként kell megkötni. A termeltetési szerződés kötelezi az elsődleges feldolgozót arra, hogy átvegye a szerződésben meghatározott dohánylevél-mennyiséget, és a csoporthoz nem tartozó egyéni termelőt, illetve a termelői csoportot arra, hogy leszállítsa az elsődleges feldolgozónak az említett mennyiséget, amennyiben azt a tényleges termelése lehetővé teszi.

(3) A termeltetési szerződésekben legalább a következő adatoknak kell szerepelniük:

a) a szerződéses felek;

b) utalás a termelő kvótamegállapítására;

c) a szerződés által érintett dohányfajtacsoport, és adott esetben a dohányfajta;

d) a leszállítandó maximális mennyiség;

e) a dohánytermelés pontos helye (a 8. cikkben meghatározott termőterület, tartomány, község, a parcella azonosítása a 43. cikkben leírt integrált ellenőrző rendszer keretében);

f) az érintett parcella területe, kivéve a szervizutakat és a termesztésben nem használt területeket;

g) a felvásárlási ár minőségi osztály szerint, kivéve a jövedelemtámogatást, a szolgáltatási díjakat és az adókat;

h) minőségi osztályonként a megegyezés szerinti minimális minőségi követelmények legalább három osztályba sorolva, valamint a dohánytermesztő kötelezettségvállalása arra vonatkozóan, hogy a feldolgozónak legalább az említett minőségi feltételeknek megfelelő nyers dohányt szállít le;

i) az elsődleges feldolgozó kötelezettségvállalása arra, hogy a minőségi osztálynak megfelelően megfizeti a termelőnek a felvásárlási árat;

j) a felvásárlási ár kifizetésére vonatkozó határidő, amely nem haladhatja meg a leszállítás dátumától számított 30 napot;

k) a szerződések versenyeztetésére vonatkozó rendelkezés, ha az érintett tagállam úgy dönt, hogy a 12. cikket alkalmazza.

Ha a tagállam úgy dönt, hogy az elsődleges feldolgozókon keresztül fizet jövedelemtámogatást a termelőknek a 2075/92/EGK rendelet 6. cikke (4) bekezdése második francia bekezdésének megfelelően, akkor a termeltetési szerződésnek tartalmaznia kell az elsődleges feldolgozó kötelezettségvállalását arra, hogy a felvásárlási áron felül kifizeti a termelőnek a jövedelemtámogatásnak megfelelő összeget a szerződésben szereplő és ténylegesen leszállított mennyiség után.

(4) A szerződések hatálya csak egy betakarításra terjed ki.

(5) A 2075/92/EGK rendelet 10. cikkének (2) bekezdése értelmében a termeltetési szerződésben szereplő felek írásbeli módosítás alapján növelhetik az eredetileg a szerződésben rögzített mennyiségeket, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a módosítás meghatározza a termelő többlettermelését az egyes fajtacsoportokban a szerződésben szereplő helyekre és betakarításra vonatkozóan, a termelő számára az adott betakarításra kiosztott kvóta maximum 10 %-áig;

b) a módosítást legkésőbb az e rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében megjelölt dátumot követő tizedik napon bejegyzésre benyújtják az illetékes hatósághoz.

Az első albekezdésben említett módosítást az illetékes hatóság bejegyzi, ha ellenőrizte, hogy a termelő nem hozott át többletet az előző betakarításról.

*10. cikk*

(1) A termeltetési szerződéseket a *vis maior* esetének kivételével a betakarítási év május 30-ig kell megkötni.

(2) A megkötött termeltetési szerződéseket a *vis maior* esetének kivételével legkésőbb a megkötésükre vonatkozó határidőtől számított 10 napon belül be kell nyújtani az illetékes hatósághoz bejegyzésre.

(3) Ha az (1) bekezdésben a szerződés megkötésére vagy a (2) bekezdésben a termeltetési szerződések benyújtására megszabott határidőt maximum 15 nappal túllépik, a visszatérítendő jövedelemtámogatást 20 %-kal kell csökkenteni.

(4) Az illetékes szerv annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol a feldolgozást végzik. Amennyiben a feldolgozás nem abban a tagállamban történik, ahol a termesztés, a tervezett feldolgozás tagállamának illetékes hatósága köteles azonnal megküldeni a bejegyzett szerződés egy példányát a termelés helye szerinti tagállam illetékes hatóságának.

Amennyiben nem az illetékes hatóság maga ellenőrzi a jövedelemtámogatási rendszert, akkor köteles megküldeni a bejegyzett szerződés egy példányát az ellenőrzést végző hivatalnak.

*11. cikk*

Ha az elsődleges feldolgozó és a termelői csoport termeltetési szerződést köt, ahhoz csatolni kell egy listát, amely tartalmazza az érintett termelők nevét, termőterületüket a 9. cikk (3) bekezdése e) és f) pontjának megfelelően, valamint kvótáik adatait.

*12. cikk*

(1) A betakarítási év január 31. napja előtt a tagállamoknak el kell dönteniük, hogy alkalmazzák-e a területükön aláírt valamennyi szerződésre kiterjedő termeltetési szerződések versenyeztetési rendszerét.

(2) A termeltetési szerződések versenyeztetési rendszerének elő kell írnia, hogy a szerződésekben a 9. cikk (1) bekezdésének megfelelően szerepelnie kell egy olyan rendelkezésnek, amelynek értelmében a termelők jogosultak a dohány leszállításának megkezdése előtt legalább 20 nappal felcserélni az elsődleges vásárlót más elsődleges feldolgozóval.

A felcserélés akkor történhet meg, ha az elsődleges feldolgozó, aki olyan nyilatkozatot tett, hogy képes átvenni a teljes szerződést, egy vagy több formális ajánlatot tesz. Az új áraknak, amelyekben nem szerepel a jövedelemtámogatás, a szolgáltatási díjak és az adók, legalább 10 %-kal magasabbaknak kell lenni, mint a szerződésben megjelölt árak.

(3) Azok a termelők, akik formális ajánlatot kaptak, kötelesek ajánlott levélben tájékoztatni az elsődleges feldolgozót az új árakról, bele nem értve a jövedelemtámogatást, a szolgáltatási díjakat és az adókat.

(4) Az elsődleges feldolgozók nem cserélhetők fel a szerződés vonatkozásában, ha a (3) bekezdésben említett ajánlott levél kézhezvételétől számított hét napon belül értesítik a termelőt, hogy elfogadják a versenyeztetési eljárás alapján kialakult új árakat. Azokat az elsődleges feldolgozókat, akik nem fogadják el az új árakat, vagy nem válaszolnak az arra megadott határidőn belül, arra az elsődleges feldolgozóra kell felcserélni, aki formálisan a legmagasabb árat kínálta a termelőnek.

(5) A termelők kötelesek a dohány leszállításának megkezdése előtt értesíteni az elsődleges feldolgozót és a tagállamot a cseréről, az érintett felek által aláírt eredeti szerződés új változatának a tagállam részére történő megküldése révén.

(6) Ha a valamelyik tagállamban termelt dohányt egy másik tagállamban dolgozzák fel, akkor a termeltetési szerződések versenyeztetési rendszerét a termelő szerinti tagállam által elfogadott rendelkezések alapján kell alkalmazni.

III. FEJEZET

Minimális minőségi követelmények

*13. cikk*

A feldolgozók részére leszállított dohánynak egészségesnek, megfelelő és piacképes minőségűnek kell lennie, mentesnek a III. mellékletben felsorolt jellemzőktől. A szerződő felek ennél szigorúbb minőségi követelményekben is megállapodhatnak.

*14. cikk*

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az elsődleges feldolgozónak leszállított dohány minőségével kapcsolatos vitákat választott bíróság elé kell vinni. A tagállamok határozzák meg a választottbíróságok összetételével és határozathozatali eljárásával kapcsolatos szabályokat; a választott bíróságban a termelők és a feldolgozók egy vagy több képviselőjének egyenlő számban kell résztvennie.

IV. FEJEZET

A jövedelemtámogatások és az előlegek kifizetése

*15. cikk*

(1) A 2075/92/EGK rendelet 4a. cikkének (1) bekezdésében foglalt jövedelemtámogatás lebontásának részletes szabályait, a változó rész és a jövedelemtámogatás közötti minimális arányt és a jövedelemtámogatás változó részének kiszámítására használt módszert e rendelet V. melléklete tartalmazza. A tagállamok maximum 45 %-ig megemelhetik a változó rész és a jövedelemtámogatás közötti arányt.

(2) A termelői csoportnak a csoport egyes tagjai között teljes egészében történő kiosztás céljából fizetendő vagy a csoporthoz nem tartozó egyéni termelőknek fizetendő jövedelemtámogatás rögzített részét, valamint az érintett fél termelési kvóta megállapítása alapján ellentételezésre kerülő mennyiséget az elsődleges feldolgozó által átvett, az előírt minimális minőségi követelményeknek megfelelő, az érintett fajtacsoporthoz tartozó dohánylevél súlya alapján kell kiszámítani.

Ha a nedvességtartalom eltér a IV. mellékletben az érintett fajtára meghatározott mértéktől, akkor a súlyt az eltérés minden egyes százalékpontjára vonatkozóan helyesbíteni kell, maximum 4 % nedvességtartalomra.

(3) A nedvességtartalom meghatározásához alkalmazott módszert, a mintavételezés szintjét és gyakoriságát valamint a korrigált súly kiszámítási módszerét a VI. melléklet tartalmazza.

(4) A termelői csoportnak a csoport egyes tagjai között teljes egészében történő kiosztás céljából fizetendő jövedelemtámogatás változó részét az egyes leszállított tételekre vonatkozóan az elsődleges feldolgozó által az adott tételre kifizetett felvásárlási ár alapján kell kiszámítani.

*16. cikk*

(1) A *vis maior* esetét kivéve a termelők kötelesek a VI., VII. és VIII. fajtacsoport esetében a betakarítás évét követő év április 30-ig, illetve a többi fajtacsoport esetében a betakarítás évét követő év április 15-ig teljes termelésüket leszállítani az elsődleges feldolgozónak, ellenkező esetben a termelők elvesztik a jövedelemtámogatásra való jogosultságukat.

A leszállítás történhet közvetlenül a dohányfeldolgozó helyen vagy, ha a tagállam engedélyezi, akkor egy engedélyezett felvásárló központban. Az illetékes ellenőrző szerv köteles engedélyezni az ilyen felvásárló központokat, amelyeknek rendelkezniük kell a megfelelő létesítményekkel, mérlegekkel és berendezésekkel.

(2) Minden egyes termelő köteles írásban értesíteni az illetékes ellenőrző szervet május 10-ig a VI., VII. és VIII. fajtacsoport esetében, illetve április 25-ig a többi fajtacsoport esetében az (1) bekezdésben meghatározott határidőre az elsődleges feldolgozónak le nem szállított dohánylevél teljes mennyiségéről, megjelölve azt a helyet, ahol a dohányt tárolják. Az illetékes szerv megteszi a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben meghatározott határidőre az elsődleges feldolgozónak le nem szállított dohány ne kerüljön lejelentésre a következő betakarítás részeként.

*17. cikk*

A termelői csoportokhoz nem tartozó egyéni termelők az egy adott betakarításból származó és egy adott fajtacsoporthoz tartozó dohányt csak egy elsődleges feldolgozónak szállíthatják le.

*18. cikk*

(1) A tagállam illetékes szerve köteles megfizetni:

– a jövedelemtámogatás rögzített részét a termelői csoportnak vagy a termelői csoportokhoz nem tartozó egyéni termelőnek,

– a jövedelemtámogatás változó részét és a külön támogatást a termelői csoportnak,

az illetékes ellenőrző szerv által kibocsátott ellenőrzési igazolás alapján, amely igazolja, hogy a dohányt leszállították, és annak igazolása ellenében, hogy a 9. cikk (3) bekezdésének i) pontjában meghatározott felvásárlási árat megfizették.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumok benyújtásának időpontjától számított 30 napon belül kötelesek kifizetni a termelőknek a jövedelemtámogatás rögzített részét és a külön támogatást.

A jövedelemtámogatás változó részét az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumok benyújtásának időpontjától, valamint az egyes fajtacsoportok leszállítását igazoló nyilatkozatnak az érintett csoport által történő kibocsátása dátumától számított 30 napon belül kell kifizetni a termelői csoportoknak.

(3) A termelői csoportok a jövedelemtámogatás rögzített és változó részét az érintett összegek átvételétől számított 30 napon belül kötelesek kifizetni a tagjaiknak banki vagy postai átutalás útján.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett összegek kifizetése a termelői csoportok számára, valamint a felvásárlási árnak a termelők részére az elsődleges feldolgozók által történő kifizetése kizárólag banki vagy postai átutalás útján történhet az érintettek egyszámlájára, amelyet a termelői csoport esetében a csoport egyes tagjai részére történő fizetésekhez kell kapcsolni.

(5) Az (1) bekezdésben foglaltak ellenére nincs szükség a 9. cikk (3) bekezdésének i) pontjában említett felvásárlási ár kifizetésének igazolására, ha bizonyítható, hogy a szerződést aláíró elsődleges feldolgozó csődeljárás vagy hasonló eljárás alatt áll vagy a bíróság megállapította a fizetésképtelenségét.

*19. cikk*

(1) A tagállamok jövedelemtámogatáselőleg-rendszert alkalmaznak a termelők részére a (2)–(8) bekezdéssel összhangban.

(2) Az (1) bekezdésben említett előleget a termelő kérelmére, az illetékes ellenőrző szervnek az előlegre való jogosultságot illetően kiadott nyilatkozata alapján fizetik ki.

(3) Az előlegre vonatkozó kérelemhez csatolni kell a következő dokumentumokat, kivéve ha a tagállam, tekintve hogy azok már a birtokában vannak, másként határoz:

a) a termelő által saját nevében kötött termeltetési szerződés másolata;

b) a termelő számára kibocsátott és az említett termeltetési szerződés által fedezett termelésikvóta-megállapítás másolata;

c) az érintett termelő írásbeli nyilatkozata, amelyben meghatározza, hogy az adott betakarításkor mekkora mennyiséget tud leszállítani.

(4) A (2) bekezdésben említett nyilatkozatot az illetékes ellenőrző szervnek kell kiadnia a (3) pontban felsorolt dokumentumok és a termelő által szolgáltatott írásbeli nyilatkozat ellenőrzését követően.

(5) A termelőnek fizetendő jövedelemtámogatás maximum 50 %-át kitevő előleg kifizetésének feltételeként az előleg összege plusz 15 %-nak megfelelő biztosítékot kell adni.

Az előleget a betakarítási év október 16-tól kell kifizetni, a (2) bekezdésben említett kérelem benyújtásától, illetve annak igazolásától számított 30 napon belül, hogy a biztosítékot megfizették, kivéve akkor, ha a kérelem benyújtása szeptember 16. előtt történik, amely esetben ezt az időszakot 60 napra kell növelni.

(6) Ha az előleget megadják egy termelői csoportnak, de a kézhezvételt követő 30 napon belül nem fizetik ki az arra jogosult tagoknak vagy nem térítik vissza a tagállamnak, akkor a rendelkezésre álló összegre kamatot kell fizetni, amelynek a mértékét a tagállam határozza meg. A kamatot attól az időponttól kell számítani, amikor az előleget átvették és azt az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alapra (EMOGA) lekönyvelték.

(7) A kifizetett előleget le kell vonni a termelőnek a 18. cikk (1) bekezdése értelmében fizetendő jövedelemtámogatásból az első teljesített leszállítástól kezdve.

A nyújtott biztosítékot az érintett dohánymennyiségre vonatkozó ellenőrzési igazolás bemutatása és a jövedelemtámogatásnak megfelelő összegnek az arra jogosult termelők részére történő megfizetését tanúsító igazolás alapján vissza kell fizetni. A tagállamok határozzák meg a további feltételeket, különösen a dohányleszállítás időszakait, illetve azokat a minimummennyiségeket, amelyekre ellenőrzési igazolást lehet kiadni. Amint megtörtént az esedékes jövedelemtámogatás 50 %-ának kifizetése, a biztosíték 50 %-át vissza kell fizetni. A nyújtott biztosítékot vissza kell fizetni, amikor az egész kifizetett előleget levonták a fizetendő jövedelemtámogatás összegéből.

(8) Amennyiben a *vis maior* esetét kivéve a termelők a 16. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül nem teljesítik a leszállításokat, amelyek alapján az esedékes jövedelemtámogatások összegéből teljes mértékben le lehetne vonni a kifizetett előlegeket, a termelők elveszítik az általuk adott biztosítékra vonatkozó jogukat a fedezet nélküli előleg összegének megfelelő mértékben.

(9) A tagállamok határozzák meg az előlegek nyújtására vonatkozó további feltételeket, különösen a kérelmek benyújtásának határidejét. A termelők nem nyújthatnak be kérelmet előleg iránt, ha már megkezdték a dohány leszállítását.

*20. cikk*

(1) Az 1999. és 2000. évi betakarítás esetében a tagállamok a jövedelemtámogatást kifizethetik a termelőknek az elsődleges feldolgozókon keresztül is. Ilyen esetben a tagállam illetékes szerve kifizeti az elsődleges feldolgozóknak:

– a jövedelemtámogatás rögzített részét a termelői csoportoknak és a csoportokhoz nem tartozó egyéni termelőknek,

– a jövedelemtámogatás változó részét valamint a külön támogatást a termelői csoportoknak,

az ellenőrzési igazolás és annak igazolása alapján, hogy a 9. cikk (3) bekezdésének i) pontjában foglalt felvásárlási árat kifizették.

(2) A tagállamok a következő határidőkön belül kötelesek kifizetni a jövedelemtámogatást az elsődleges feldolgozóknak:

a) a jövedelemtámogatás rögzített részét és a külön támogatást az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumok benyújtásakor;

b) a jövedelemtámogatás változó részét az érintett termelői csoport által kibocsátott nyilatkozat és az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumok benyújtásától számított 30 napon belül.

(3) Az elsődleges feldolgozó köteles az érintett termelőnek a kérdéses összegek kézhezvételétől számított 10 napon belül kifizetni a jövedelemtámogatás rögzített részét, és adott esettől függően a jövedelemtámogatás változó részét.

(4) Az (1) bekezdésben említett kifizetéseket kizárólag egyszámlára történő banki vagy postai átutalás útján lehet teljesíteni, amely számlának a termelői csoportok esetében az egyéni csoporttagoknak teljesített kifizetésekhez kell kapcsolódnia.

*21. cikk*

(1) A jövedelemtámogatásokat annak a tagállamnak kell kifizetnie vagy megelőlegeznie, ahol a dohányt megtermelték. A jövedelemtámogatásokat vagy előlegeket annak a tagállamnak a pénznemében kell megfizetni a termelő részére, ahol a dohányt megtermelték.

(2) Ha a dohányt más tagállamban dolgozzák fel, mint amelyikben megtermelték, a feldolgozás szerinti tagállam a szükséges ellenőrzések elvégzése után megadja a termelés szerinti tagállamnak a jövedelemtámogatások kifizetéséhez, illetve a biztosítékok visszaszolgáltatásához szükséges valamennyi információt.

**V. CÍM**

**Termelési kvóták**

I. FEJEZET

Kvóták elosztása

*22. cikk*

(1) A 2075/92/EGK rendelet 9. cikkének (2) bekezdésében meghatározott garanciaküszöbök keretén belül a tagállamok termelési kvótákat osztanak ki három egymást követő betakarításra a termelői csoportokhoz nem tartozó egyéni termelőknek, illetve a termelői csoportoknak az egyes termelői csoportokhoz nem tartozó egyéni termelők vagy egyes termelői csoportok által a legutóbbi betakarítást megelőző három év során átlagosan leszállított dohány mennyiségének arányában.

(2) A tagállamok a termelési kvótákat közvetlenül is felosztathatják a termelői csoportokhoz nem tartozó egyéni termelők és a termelői csoportok között, vagy előírhatják a termelői csoportokhoz nem tartozó egyéni termelők és a termelői csoportok számára, hogy nyújtsanak be kérelmet a termelési kvóták iránt.

(3) A tagállamok a termelésikvóta-megállapításokat legkésőbb a betakarítási év január 31-ig adják ki a termelői csoportokhoz nem tartozó egyéni termelőknek és a termelői csoportoknak.

*23. cikk*

Egy adott termelési kvóta kiosztása nem érinti a következő évekre vonatkozó termelési kvóták kiosztását.

*24. cikk*

(1) A termelőnek kiadott kvóta megegyezik az általa termelt átlagos mennyiséggel, amely a 2075/92/EGK rendelet 9. cikkével, illetve e rendelet 22. és 25. cikkével összhangban kiszámított összes átlagmennyiség százalékos arányát jelenti, amelyet a kérdéses fajtacsoport tekintetében a tagállam adott garanciaküszöbére kell vonatkoztatni.

(2) Termelői csoportok esetén a csoportból kilépő tagok megtartják az (1) bekezdés értelmében kiszámított saját kvótájukra való jogosultságukat.

(3) Azoknak a termelőknek a termelési kvótáját, akik újonnan kezdtek el dohányt termeszteni, vagy akik a 29. cikk (3) bekezdése értelmében felemelték a kvótájukat, a következőképpen kell kiszámítani:

– a 29. cikk (3) bekezdése szerinti termelésikvóta-kiosztást követő betakarításokra vonatkozóan és a következő hároméves termelési kvóták kiosztásáig a módosított kvóták változatlanok maradnak,

– a kvóták kiosztása során a termelők az (1) bekezdéssel összhangban kapnak termelési kvótát.

(4) Azok a termelők, akik kvótájukat ideiglenes átruházás eredményeként növelték, a kvóták kiosztása során a leszállított dohány átlagos mennyiségének arányában kapnak termelési kvótát, amelybe nem tartoznak bele az átruházás által érintett termelési kvóták.

(5) Azok a termelők, akik kvótájukat végleges átruházás eredményeként növelték, a kvóták kiosztása során a leszállított dohány átlagos mennyiségének arányában kapnak termelési kvótát, amelybe beletartoznak az átruházás által érintett termelési kvóták.

(6) A termelők százalékos arányait legalább négy tizedes jeggyel kell kifejezni. A kvótákat kilogrammban kell rögzíteni.

*25. cikk*

(1) A feldolgozásra leszállított átlagmennyiségek kiszámítása céljából az egy betakarítás terméséből származó összes dohányt az adott betakarítás naptári évében leszállítottnak kell tekinteni. A 9. cikk (5) bekezdése alapján feldolgozásra leszállított dohánymennyiségeket azonban abban a betakarítási évben kell leszállítottnak tekinteni, amelyben azok jövedelemtámogatásra jogosítottak. Csak a ténylegesen leszállított és jövedelemtámogatásra jogosító dohányt szabad figyelembe venni.

(2) A 2075/92/EGK rendelet 5. cikkének a) pontja értelmében elismert termőterületeken kívüli termelők által leszállított dohánymennyiségek nem vehetők figyelembe az (1) bekezdésben említett számítás során.

*26. cikk*

(1) Amennyiben egy adott tagállamban termelt dohányt egy másik tagállamban dolgoznak fel, a kvótákat a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően kell kiosztani.

(2) A feldolgozás szerinti tagállam minden egyes termelőre és fajtacsoportra vonatkozóan tájékoztatja a termelés szerinti tagállamot a termelés szerinti tagállamból a referenciaévek alatt feldolgozásra leszállított nyersdohány mennyiségekről, amelyeket a 2075/92/EGK rendelet 9. cikkének (3) bekezdése értelmében a termelési kvóták kiszámításához kell használni.

(3) Ezt az információt az érintett betakarítást megelőző évben legkésőbb november 15-ig kell továbbítani.

(4) A termelés szerinti tagállam saját adott garanciaküszöbének megfelelő mennyiségét kiosztja azoknak a termelőknek, akik a (2) bekezdésben említett referenciaévek során a más tagállamokban tevékenykedő feldolgozók számára szállítottak le dohányt.

A termelési kvóták kiosztása során azokat a termelőket, akik más tagállamokban tevékenykedő feldolgozók számára szállítottak le dohányt a referenciaévek során, ugyanúgy kell kezelni, mint azokat a termelőket, akik a saját tagállamukban tevékenykedő feldolgozónak szállították le termésüket.

II. FEJEZET

Kvóta-megállapítások

*27. cikk*

(1) A tagállamok garanciaküszöbükön belül termelésikvóta-megállapításokat adnak ki minden egyes fajtacsoportra a 2075/92/EGK rendelet 5. cikkének a) pontjával összhangban elismert termőterületeken tevékenykedő termelők számára.

A termelésikvóta-megállapítások konkrétan megjelölik a tanúsítvány birtokosát, a fajtacsoportot és az érvényes dohánymennyiséget.

(2) A tagállamok határozzák meg a termelésikvóta-megállapítások kiállításával kapcsolatos eljárást és intézkedéseket hoznak a csalások megelőzésére a 2075/92/EGK rendelet 17. cikkének megfelelően.

(3) A tagállamok meghatározhatják a termelésikvóta-megállapítások kiállítására vonatkozó minimális mennyiségeket. Ezek a mennyiségek nem haladhatják meg az 500 kilogrammot.

(4) Ha a termelők bizonyítani tudják, hogy a rendkívüli körülmények miatt a referencia időszakban valamelyik betakarítás szokatlanul alacsony hozamú volt, a tagállam az érintett fél kérelmére meghatározza azt a mennyiséget, amelyet a termelésikvóta-megállapítás kiosztásánál figyelembe kell venni az adott betakarításra vonatkozóan; az ily módon meghatározott mennyiség azonban nem haladhatja meg a termelőnek az érintett betakarításra kiosztott termelésikvóta-megállapításokban rögzített mennyiségeket.

III. FEJEZET

A garanciaküszöb módosítása

*28. cikk*

(1) Ha egy adott fajtacsoportra, adott betakarításra és adott tagállamra meghatározott garanciaküszöb magasabb, mint az előző betakarításra meghatározott garanciaküszöb, akkor az e garanciaküszöböt meghaladó mennyiséget objektív és következetes, a tagállam által elfogadott és közzétett szempontok szerint fel kell osztani.

A tagállamok jogosultak úgy határozni, hogy a többletmennyiségeket elsősorban azon termelők számára kell kiadni:

a) akiknél a termelésikvóta-megállapításuk által lefedett mennyiséget csökkentették az előző betakarítás során más fajtacsoportra vonatkozóan;

b) akik jelentős mértékben tudják ésszerűsíteni dohánytermelésüket az adott fajtacsoportban, ha további mennyiséget kapnak.

(2) Ha egy adott fajtacsoportra, adott betakarításra és adott tagállamra meghatározott garanciaküszöb alacsonyabb, mint az előző betakarításra alkalmazandó garanciaküszöb, akkor a csökkenést el kell osztani a termelők között az egyes egyéni termelők által a legutóbbi betakarítást megelőző három év során leszállított átlag dohánymennyiség arányában, a 2075/92/EGK rendelet 14. cikkében meghatározott kvóta-visszavásárlási program sérelme nélkül.

IV. FEJEZET

Nemzeti kvótatartalékok

*29. cikk*

(1) A termelők arra való ösztönzése érdekében, hogy másik terményre térjenek át és átszervezzék gazdaságaikat, a tagállamok minden egyes fajtacsoportra és minden egyes betakarításra létrehoznak egy nemzeti kvótatartalékot.

(2) Ez a tartalék az egyéni termelőknek és termelői csoportoknak kiosztott kvóták lineáris csökkentése alapján felszabaduló kvótákból áll, amelyet a tagállam határoz meg az évente ugyanazon fajtacsoportra rögzített garanciaküszöb 0,5 % és 2 %-a közötti értéken.

Ezen túlmenően a tagállam a következőket veheti igénybe:

– a tagállam által végleges jelleggel átruházott kvótákra vonatkozó termelésikvóta-megállapításokban szereplő mennyiségek maximum 2 %-ában meghatározott lineáris csökkentés,

és/vagy

– olyan termelési kvóták, amelyeket nem fedez termeltetési szerződés az ilyen szerződések megkötésére meghatározott határidő lejártával.

(3) A nemzeti tartalékot az e cím I. fejezetének és a 2075/92/EGK rendelet 5. cikkének a) pontjában foglaltak szerint elismert termőterületeknek megfelelően kell felosztani a termelők között, vagy azok között, akik termelőkké szeretnének válni az egyes tagállamok által meghatározandó objektív szempontok alapján.

V. FEJEZET

Kvóták átruházása

*30. cikk*

A kvótákat ideiglenes vagy végleges jelleggel lehet átruházni.

*31. cikk*

(1) Ha egy dohánytermesztő gazdaságot bármilyen okból átruháznak egy harmadik félre, az új érdekelt az átruházás napjától jogosult a termelésikvóta-megállapításra az egész referencia időszakra vonatkozóan, hacsak érvényes szerződés másként nem rendelkezik.

(2) Ha egy dohánytermesztő gazdaságnak csak egy részét ruházzák át egy harmadik félre, az új érdekelt az átvett mezőgazdasági terület arányában jogosult a termelésikvóta-megállapításra. Az érintett felek azonban megállapodhatnak abban, hogy a teljes jogosultság a régebbi vagy az új jogosult személyt illeti.

(3) Az (1) bekezdés sérelme nélkül azok a termelők, akik bérlik azokat a földterületeket, amelyeket művelnek, a bérleti jogviszony lejártakor megtartják a kvótára való jogosultságukat.

(4) A dohányültetvényt közösen művelő család tagjainak egy termelésikvóta-megállapítás kiadását kell kérelmezniük az összes mennyiség alapján, amelyre jogosultak.

*32. cikk*

(1) Az érintett tagállam engedélyének függvényében a termelők egymás között elcserélhetik egy adott fajtacsoportra vonatkozó termelésikvóta-megállapításhoz való jogukat egy más fajtacsoportra vonatkozó kvóta-megállapításhoz való jogra.

(2) Az (1) bekezdés szerint a termelésikvóta-megállapításra vonatkozó jogosultságok cseréjét az érintett termelők közötti végleges átruházásnak kell tekinteni azon referenciamennyiségeket illetően, amelyek alapján a kvóta-megállapítást kiadták.

*33. cikk*

(1) Egy adott tagállamon belül az egyes termelők egymás között ideiglenes vagy végleges jelleggel átruházhatják a számukra a termelésikvóta-megállapításban kiadott mennyiségek teljes egészét vagy egy részét, feltéve hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

a) az érintett termelésikvóta-megállapítást még nem fedezi termeltetési szerződés;

b) az átvevőnek már van egy termelésikvóta-megállapítása a kérdéses fajtacsoportra;

c) az átruházás az érintett felek között a részben vagy egészben átruházandó termelésikvóta-megállapításra vonatkozó írásbeli megállapodás alapján történt;

d) a c) pontban említett megállapodást a 22. cikk (3) bekezdésében meghatározott dátumot követő 30 napon belül benyújtották az illetékes hatósághoz bejegyzésre;

e) annak a termelésikvóta-megállapításnak az eredeti példányát, amelynek teljes mennyiségét vagy részmennyiségét átruházzák, vissza kell juttatni az illetékes hatósághoz az átruházási megállapodás benyújtásakor;

f) ha a termelésikvóta-megállapítást átruházó termelő egy termelői csoport tagja, az átruházást a csoportnak engedélyezni kell, ha az átvevő nem tagja ugyanannak a termelői csoportnak. A termelői csoportnak meg kell adnia az engedélyt, ha a termelői csoport egyik tagja sem nyilvánította ki érdekeltségét abban, hogy az átruházandó mennyiséget a kínált feltételek mellett igénybe vegye. Ha az átruházás olyan termelők között jön létre, akik ugyanazon termelői csoport tagjai, a csoportot értesíteni kell az átruházásról;

g) a végleges átruházás csak azokra a termelőkre alkalmazható, akik igazolják, hogy az utolsó három évben az átruházásban szereplő kvótákra termeltetési szerződés került megkötésre.

(2) A tagállam illetékes hatósága az (1) bekezdés c) pontjában említetteknek megfelelően a benyújtást követő húsz napon belül bejegyzi a megállapodásokat, miután ellenőrizte, hogy teljesülnek az (1) bekezdés a), b), d), e), f) és g) pontjában foglalt feltételek. Ugyanazon a napon a tagállam illetékes hatósága kiadja:

– az átvevőknek az átruházott termelésikvóta-mennyiségekre vonatkozó kiegészítő termelésikvóta-megállapítást,

– azoknak a termelőknek, akik a termelésikvóta-megállapításuk által fedezett mennyiségnek csak egy részét ruházzák át, egy helyettesítő termelésikvóta-megállapítást az át nem ruházott mennyiségekre vonatkozóan.

(3) Az (1) bekezdésben említett termelésikvóta-átruházás nem vonatkozhat 100 kilogrammnál kisebb mennyiségekre.

## VI. FEJEZET

## Kvóták visszavásárlása

### *34. cikk*

(1) A 2075/92/EGK rendelet 14. cikkének (1) bekezdése értelmében és a (2) bekezdésben meghatározott érzékeny termőterületeket és/vagy kiváló minőségű fajtacsoportokat kizárva a 2075/92/EGK rendelet 8. cikkében említett garanciaküszöb csökkentésével kvóta-visszavásárlási programot kell indítani azon egyéni termelők átállásának elősegítésére, akik önkéntesen elhagyják az ágazatot.

(2) A tagállamoknak az egyes betakarítási években május 30-ig benyújtandó javaslatai alapján a Bizottság határozza meg, hogy az egyes tagállamok garanciaküszöbének maximum 25 %-áig mely érzékeny termőterületek és/vagy kiváló minőségű fajtacsoportok mentesülnek az előző bekezdés alkalmazása alól.

(3) Az (1) bekezdés kizárólag azokra a termelőkre vonatkozik, akik igazolják, hogy az utóbbi három évben termeltetési szerződést kötöttek a visszavásárlási programban szereplő kvótákra.

### *35. cikk*

(1) Azok a termelők, akik úgy döntenek, hogy a 34. cikk értelmében elhagyják az ágazatot, kötelesek írásban tájékoztatni a tagállam illetékes hatóságát és azon egyéni termelők, akik egy termelői csoporthoz tartoznak, kötelesek tájékoztatni a csoportjukat a döntésükről az egyes betakarítási években szeptember 1-ig.

(2) A tagállam szeptember 1. és december 31. között közzéteszi az eladási szándékot, hogy más termelők megvásárolhassák a kvótát annak tényleges visszavásárlása előtt.

Azok az egyéni termelők, akik ugyanazon csoporthoz tartoznak, mint az a termelő, aki úgy döntött, hogy elhagyja az ágazatot, valamint az érintett csoport ebben a sorrendben elsőbbséget élvez a többi termelővel szemben, ha a visszavásárlási program keretében rendelkezésre álló kvótákat meg kívánják vásárolni.

(3) A négy hónapos időszak leteltét követően a termelők által nem visszavásárolt kvótákat véglegesen vissza kell vásárolni.

(4) Az azon dátumot követő betakarítási évtől kezdve, amikor a termelő értesítést küld arról a döntéséről, hogy elhagyja az ágazatot, az érintett fajtacsoport garanciaküszöbét a visszavásárolt mennyiséggel csökkenteni kell.

### *36. cikk*

Azok a termelők, akiknek az 1999. évi betakarításra vonatkozó kvótájukat visszavásárolták, a 2000., 2001. és 2002. betakarítási évre vonatkozó jövedelemtámogatások kifizetésekor jogosultak évente a következő összegekre:

– I. kvótacsoport, 0,67741 EUR/kg,

– II. kvótacsoport, 0,54187 EUR/kg,

– III. kvótacsoport, 0,54187 EUR/kg,

– IV. kvótacsoport, 0,59591 EUR/kg,

– V. kvótacsoport, 0,54187 EUR/kg,

– VI. kvótacsoport, 0,93854 EUR/kg,

– VII. kvótacsoport, 0,79635 EUR/kg,

– VIII. kvótacsoport, 0,56904 EUR/kg.

VII. FEJEZET

Egyéb rendelkezések

*37. cikk*

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a termelési kvóták elosztásával vagy átruházásával kapcsolatos vitákat választottbíróság elé kell vinni. A tagállamok határozzák meg a választottbíróságok összetételével és határozathozatali eljárásával kapcsolatos szabályokat.

*38. cikk*

(1) A tagállamok számítógépes adatbázist hoznak létre, amely az egyes feldolgozókra, termelőkre és termelői csoportokra nézve tartalmazza a cégre vagy gazdaságra vonatkozó információkat, a kvótákat vagy a termelésikvóta-megállapításban szereplő mennyiségeket és más, a kvótarendszer ellenőrzése során hasznos információkat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy:

– a számítógépes adatbázisban szereplő adatokat fenntartsák,

– az adatbázist kizárólag az (1) bekezdésben leírt célokra használják,

– intézkedéseket hozzanak az adatok védelme, különösen a lopás és a jogosulatlan felhasználás elleni védelem érdekében,

– a programban résztvevő személyek felesleges költségek vagy késedelem nélkül férhessenek hozzá a saját magukra vonatkozó fájlokhoz,

– a programban részt vevő személyek indokolt esetben meg tudják változtatni a rájuk vonatkozó információkat, és különösen rendszeresen töröltetni tudják a továbbiakban érdektelen adatokat.

(3) A feldolgozók és termelők:

– semmiképpen sem akadályozhatják a számítógépes adatbázis megfelelően képzett tisztségviselők által történő létrehozását,

– kötelesek megadni a tisztségviselőknek az e rendelet értelmében igényelt valamennyi információt.

(4) A tagállamok kötelesek biztosítani, hogy a személyes jellegű adatok védelméről szóló nemzeti jogszabályoknak megfelelve az egyes termelőknek a termeltetési szerződések megkötéséhez használt kvótáját, illetve a valamely termelői csoportban szereplő egyes termelők kvótáját oly módon hozzák nyilvánosságra, hogy az ismertté váljon valamennyi, az e rendelet 9. cikkében meghatározott korlátozott termőterületen érintett termelő számára.

*39. cikk*

Ha a termelési kvóta olyan termelői csoportra vonatkozik, amely önmagában is egy termelő, a tagállam köteles biztosítani, hogy az adott mennyiség tisztességes módon kerüljön felosztásra a csoport valamennyi tagja között. Pontos adatoknak kell a tagállamok rendelkezésére állni az egyes egyéni termelők termelésére vonatkozóan oly módon, hogy szükség esetén a termelési kvótákat fel lehessen osztani közöttük.

Ilyen esetben a I. fejezetet megfelelően kell alkalmazani a csoport tagjai között történő felosztásra; valamennyi tag beleegyezése alapján azonban a csoport másféle elosztást is elfogadhat a termelés szervezésének javítása érdekében.

**VI. CÍM**

**Külön támogatás**

*40. cikk*

(1) A 2075/92/EGK rendelet 4a. cikkének (5) bekezdésében említett külön támogatás a jövedelemtámogatás 2 %-át teszi ki.

(2) A termelői csoportok a külön támogatást a betakarítás évét követő év június 30-ig vehetik igénybe a VI., VII. és VIII. fajtacsoportra vonatkozóan, illetve a betakarítás évét követő év június 15-ig a többi fajtacsoportra vonatkozóan és kizárólag a következő célokra:

– műszaki személyzet alkalmazása, akik támogatást nyújtanak a tagok számára a termelés minőségének és a környezet tiszteletben tartásának javításához,

– a minősített vetőmagok és palánták, illetve egyéb termelőeszközök biztosítása a tagok számára a termelés minőségének javítása érdekében,

– környezetvédelmi intézkedések,

– a tagok által biztosított termékek, különösen a dohányminősítő eszközök értékének növelésére irányuló infrastrukturális intézkedések meghozatala,

– ügyintézők alkalmazása a jövedelemtámogatások kezelésére és annak biztosítására, hogy a csoport teljesítse a közösségi szabályokat,

– a 42. cikk értelmében történő biztosítékok nyújtása során felmerült költségek visszatérítése.

(3) A (2) bekezdés első, második és harmadik francia bekezdésében említett kiadások az összes külön támogatás 50 %-ánál kevesebbet nem tehetnek ki.

*41. cikk*

Amennyiben a külön támogatást nem az a tagállam fizeti ki, ahol a feldolgozás folyt, akkor ez a tagállam kérésre megküldi a támogatás kifizetéséért felelős tagállamnak a 18. cikk (1) bekezdésében említett igazolásokat és bizonyítékul szolgáló dokumentumokat.

*42. cikk*

(1) Kérésre a tagállam előleget fizet a termelői csoportnak a külön támogatásból. Az előleg mértékét a csoport által a kérelem beterjesztésének időpontjában a feldolgozónak már leszállított dohány mennyisége alapján határozzák meg. A tagállam állapítja meg az előleg kifizetésére vonatkozó további feltételeket.

(2) A külön támogatásból történő előlegkifizetés feltétele olyan biztosíték nyújtása, amely egyenlő legalább az előleg összegével plusz 15 %-kal.

(3) A biztosítékot a külön támogatásra vonatkozó, e rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott igazolás bemutatása alapján fel kell szabadítani.

## VII. CÍM

## Ellenőrzések és büntetések

### I. FEJEZET

### Ellenőrzések

*43. cikk*

E rendelet teljesítésének ellenőrzése céljából a 3887/92/EGK bizottsági rendelet következő cikkeit kell alkalmazni:

– 6. cikk (1) bekezdése a támogatás nyújtására vonatkozó feltételek betartásának hatékony ellenőrzésére vonatkozóan,

– 11. cikk a további nemzeti szintű büntetésekre, illetve a *vis maior* eseteire vonatkozóan,

– 12. cikk a vizsgálati jelentésre vonatkozóan,

– 13. cikk a helyszíni ellenőrzésre vonatkozóan,

– 15. cikk a tévesen teljesített kifizetésekre vonatkozóan.

*44. cikk*

(1) A tagállamok ellenőrzési rendszert alakítanak ki e rendelet, illetve a 2075/92/EGK rendelet teljesítésének hatékony ellenőrzésére, és megtesznek minden további, az említett rendeletek alkalmazásához szükséges intézkedést.

Az intézkedések közé tartoznak a következők:

a) adminisztratív ellenőrzések;

b) helyszíni ellenőrzések;

c) a dohánylevél leszállításának ellenőrzése;

d) a dohány elsődleges feldolgozása és piacra való felkészítése során végzett ellenőrzések.

(2) A tagállamok kölcsönös támogatást nyújtanak egymásnak, ha az az e rendeletben foglalt ellenőrzések céljából szükséges, illetve olyan esetekben, amikor egymás közt levelesdohány-kereskedelmet folytatnak.

*45. cikk*

Az adminisztratív ellenőrzések körébe tartoznak a következő keresztellenőrzések:

a) a bejelentett dohányparcellák ellenőrzése a 3508/92/EGK rendelet 2. cikkében foglalt adatbázis alapján annak megelőzésére, hogy ugyanazon betakarításra vonatkozóan tévesen kétszer fizessenek ki támogatást. Minden bejelentett dohányparcellát ellenőrizni kell;

b) az e rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezések teljesítésének ellenőrzése.

Az 1999. évi betakarítás esetében az említett keresztellenőrzéseket egy mintán is végre lehet hajtani.

*46. cikk*

(1) A helyszíni ellenőrzéseket a kockázatelemzést követően kell végrehajtani. A tagállamok előre be nem jelentett helyszíni ellenőrzéseket tartanak a következők vizsgálatára:

a) a termeltetési szerződésben megadott információk és különösen a rögzített terület, a termelt fajtacsoportok és a 16. cikk (2) bekezdésében említett tárolt dohánymennyiségek.

A területet az illetékes hatóság által előírt bármely megfelelő módszer segítségével kell meghatározni, biztosítva azt, hogy a mérés pontossága megfeleljen legalább annak, amit a nemzeti jogszabályok a hivatalos mérésekre előírnak. Az illetékes hatóság határozza meg az engedélyezett tűrést az alkalmazott mérési módszer, a rendelkezésre álló hivatalos dokumentumok pontossága és a helyi körülmények függvényében (például a lejtő vagy a földek alakja).

Az egyes feldolgozó vállalkozások esetében az ellenőrzéseknek ki kell terjedniük legalább az egyes fajtacsoportokra vonatkozóan bejegyzett szerződések által érintett egyéni termelők 5 %-ára; a vizsgálandó mintát az illetékes hatóság választja ki kockázatelemzés alapján, és annak biztosításával, hogy a szerződésekkel lefedett különböző mennyiségek reprezentatív módon kerüljenek kezelésre. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a minta teljes egészét vagy egy részét távérzékelés útján kell ellenőrizni;

b) e rendelet 40. cikke (2) és (3) bekezdésének és 18. cikke (3) és (4) bekezdésének teljesítése.

Ezeknek az ellenőrzéseknek minden évben legalább az egyes tagállamok termelői csoportjainak 30 %-ára ki kell terjedniük. A vizsgálandó minta kiválasztásánál az illetékes hatóságnak biztosítania kell a különböző méretű termelői csoportok reprezentatív kezelését.

(2) A kockázatelemzésnek figyelembe kell vennie:

– a szerződésekkel lefedett nyersdohánymennyiségeket a dohánytermesztésre bejelentett területek függvényében,

– az előző évek során végzett ellenőrzések eredményeit,

– a tagállamok által meghatározásra kerülő egyéb tényezőket.

(3) Ha a helyszíni ellenőrzések jelentős szabálytalanságokat tárnak fel egy termelési zónában vagy annak egy részében, az illetékes hatóságok további ellenőrzéseket végeznek az adott évben, és növelik az ellenőrzések részarányát a következő évben az adott termelési zónában vagy annak adott részében.

*47. cikk*

(1) Az illetékes ellenőrző hatóságnak ellenőriznie kell valamennyi dohányleszállítást. Minden egyes leszállítást az illetékes ellenőrző hatóságnak kell engedélyeznie, amelyet előzetesen értesíteni kell, hogy meg tudja határozni a leszállítás napját. Az ellenőrzés során az illetékes ellenőrző hatóságnak vizsgálnia kell, hogy előre engedélyezte-e a leszállítást.

(2) Ha a leszállítás egy jóváhagyott felvásárló központban történik, amint azt a 16. cikk (1) bekezdésének második albekezdése meghatározza, akkor a feldolgozatlan dohány ellenőrzés után csak abból a célból hagyhatja el a felvásárló központot, hogy átvigyék a feldolgozó üzembe. Az ellenőrzéseket követően a dohányt külön mennyiségekben kell összeállítani. E mennyiségeknek a feldolgozó üzembe történő átszállítását írásban kell engedélyeznie az illetékes ellenőrző hatóságnak, amelyet előzetesen kell értesíteni annak érdekében, hogy pontosan azonosítani tudja az alkalmazott szállítóeszközt, az útvonalat, az indulás és érkezés időpontját, illetve az egyes esetekben szállított dohány mennyiségét.

(3) Amikor a dohány megérkezik a feldolgozó üzembe, az illetékes ellenőrző hatóságnak ellenőriznie kell elsősorban a dohány lemérése útján, hogy a felvásárló központokban ellenőrzött egyes mennyiségek megfelelnek a ténylegesen leszállított mennyiségeknek.

Az illetékes ellenőrző hatóság határozza meg azokat a különös feltételeket, amelyeket szükségesnek tart a műveletek ellenőrzése céljából.

*48. cikk*

(1) A dohány elsődleges feldolgozás és piaci előkészítés során történő ellenőrzését kockázatelemzést követően kell végrehajtani. A tagállamok előre be nem jelentett ellenőrzéseket végeznek a 7. cikkben foglaltak teljesítésének ellenőrzésére, továbbá a 9. cikk (3) bekezdésének j) pontjában a felvásárlási ár kifizetésére meghatározott határidő betartásának és a 20. cikk (3) bekezdésében foglalt összeg kifizetésére meghatározott határidő betartásának az ellenőrzésére.

(2) A dohány elsődleges feldolgozása és piaci előkészítése során történő ellenőrzéseknek lehetővé kell tenniük, hogy minden egyes ellenőrzött vállalkozásnál megvizsgálják a dohánylevél mennyiségét, függetlenül attól, hogy azt a Közösségben termelték meg vagy harmadik országokból származik, illetve azt felügyelet alá vonják, és biztosítják, hogy az ily módon felügyelet alá vont dohány felügyelete ne szűnjön meg az elsődleges feldolgozás és piaci előkészítés végrehajtása előtt, és hogy a dohányt ne nyújtsák be egynél többször ellenőrzésre. Az ellenőrzéseknek ki kell terjedniük a következőkre:

a) a feldolgozó vállalkozások készletének előre be nem jelentett ellenőrzése;

b) ellenőrzés, amikor a dohány elhagyja azt a helyet, ahol felügyelet alatt volt, illetve ahol végrehajtották az elsődleges feldolgozást és piaci előkészítést;

c) a tagállamok által szükségesnek ítélt valamennyi további ellenőrző intézkedés, különösen annak biztosítására, hogy ne fizessenek ki jövedelemtámogatást harmadik országokból származó vagy jövő nyersdohányra.

(3) Az elsődleges feldolgozás és piaci előkészítés során végzett ellenőrzéseknek ki kell terjedniük legalább az elsődleges feldolgozók 5 %-ára; a vizsgálandó mintát az illetékes hatóságnak kell vennie kockázatelemzés alapján és annak biztosításával, hogy a különböző méretű vállalkozások reprezentatív módon kerüljenek kezelésre.

(4) A kockázatelemzés során figyelembe kell venni:

– az előző évek során végzett ellenőrzések eredményeit,

– az előző évhez képest mutatkozó változásokat,

– a tagállamok által meghatározásra kerülő további tényezőket.

A (2) bekezdésben említett ellenőrzéseket azon a helyen kell végezni, ahol a dohánylevelet feldolgozzák. A tagállam által meghatározásra kerülő határidőn belül az érintett vállalkozásoknak írásban értesíteniük kell illetékes hatóságaikat arról, hogy hol történik a feldolgozás. Ebből a célból a tagállamok előírhatják, hogy az elsődleges feldolgozó vállalkozásoknak milyen információkat kell biztosítaniuk az illetékes hatóságok számára.

II. FEJEZET

Büntetések

*49. cikk*

Az e fejezetben foglalt rendelkezéseket nem kell alkalmazni *vis maior* esetén.

*50. cikk*

(1) Amennyiben az egyéni termelők nem termesztenek dohányt, elvesztik a jövedelemtámogatásra való jogosultságukat az adott betakarításra vonatkozóan, illetve a termelési kvótára való jogosultságukat a következő betakarításra vonatkozóan.

(2) Ha a ténylegesen művelt terület a bejelentett területnél 10 %-ot meghaladóan kisebb, akkor az adott termelőnek az adott betakarításra vonatkozóan fizetendő jövedelemtámogatást, illetve a termelőnek a következő betakarításra vonatkozóan kiadandó kvótát a felmért eltérés mértékének kétszeresével kell csökkenteni.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglalt büntetések alkalmazása esetén, ha az egyéni termelő egy termelői csoportnak a tagja, a termelésikvóta-megállapításokban rögzített termelési kvótákat a kérdéses betakarítással összefüggésben büntetendő termelő termelési kvótájára vonatkozó büntetés által érintett pontos mennyiségekkel kell csökkenteni, lehetőséget nem adva a termelői csoport tagjai között más felosztásra.

(4) Ha az ellenőrzést a termelőnek betudható okok miatt nem lehet végrehajtani, a területet műveletlennek kell minősíteni.

Az (1) és (2) bekezdésben foglalt büntetések nem alkalmazhatók azokra a termelőkre vagy feldolgozókra, akik írásban értesítik az illetékes hatóságot az említett eltérésekről még az ellenőrzések előtt, illetve akkor, ha a gazdálkodó bizonyítani tudja, hogy az érintett parcella területének általa történő meghatározása – kivéve a szervizutakat és a termesztésben nem használt területeket – pontosan az illetékes hatóság által elismert információra épült.

(5) Ha az illetékes ellenőrző hatóság megállapítja a 16. cikk (2) bekezdésével összhangban be nem jelentett dohány jelenlétét, akkor a termelőt megillető következő betakarításra vonatkozó termelésikvóta-megállapítás által lefedett mennyiséget a be nem jelentett mennyiség kétszeresével kell csökkenteni.

*51. cikk*

(1) Ha a termelői csoport nem teljesíti az V. mellékletnek megfelelően a jövedelemtámogatások nyújtásának feltételeit, akkor elveszíti a külön támogatásra vonatkozó jogosultságát a folyó betakarításra. Azoktól a termelői csoportoktól, amelyekről a második ellenőrzés után is bebizonyosodik, hogy megsértik a szabályokat, vissza kell vonni az elismerést.

Amennyiben számszaki hibát találnak, a folyó betakarításra vonatkozó külön támogatást csökkenteni kell. A tagállamok 1 % és 20 % között rögzítik a csökkentés mértékét a hiba súlyosságától függően. A termelői csoport köteles kiigazítani a feltárt hibák következményeit.

(2) Ha a termelői csoport nem teljesíti a 40. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt szabályokat, akkor a szabálysértés súlyosságától függően a külön támogatást 20 %-tól 50 %-ig terjedő mértékben kell csökkenteni. Ha egy termelői csoportról megállapítják, hogy ezek után is szabálysértést követ el, akkor az elismerését vissza kell vonni.

Ha egy termelői csoport tagjainak a 18. cikk (3) bekezdésében meghatározott határidőt követő 30 napon belül nem fizetik meg a jövedelemtámogatás összegének rögzített részét és változó részét, akkor a külön támogatást 20 %-kal csökkenteni kell. A külön támogatást további 20 %-kal kell csökkenteni minden egyes újabb 30 napos időszak után, maximum 150 napig.

(3) A termelői csoportok ügyintézői, akik szándékosan vagy súlyos gondatlanság miatt felelősek az (1) és (2) bekezdés szerint történő elismerés visszavonásáért, nem lehetnek ügyintézők más termelői csoportnál és nem nyújthatnak be elismerési kérelmet a büntetés évében.

(4) Az elismerést a 6. cikknek megfelelően kell visszavonni.

*52. cikk*

Ha a feldolgozatlan dohányt nem szállítják le a 16. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott helyen, vagy a 47. cikk (2) bekezdése szerinti külön mennyiségeket a felvásárló központból a feldolgozó üzembe szállító fuvarozó nem rendelkezik engedéllyel a fuvar végrehajtására, akkor az a feldolgozó vállalkozás, amely átveszi az érintett dohányt, köteles a tagállamnak a kérdéses dohány mennyiségére vonatkozó jövedelemtámogatás összegének megfelelő pénzösszeget fizetni. Ezt az összeget az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alapra (EMOGA) kell lekönyvelni.

*53. cikk*

(1) A 9. cikk (3) bekezdésének j) pontjában a felvásárlási ár megfizetésére meghatározott határidő és a 20. cikk (3) bekezdésében foglalt összeg megfizetésére meghatározott határidő tekintetében 30 napos késedelem esetén az elsődleges feldolgozó engedélyét egy évre vissza kell vonni. További egy évre, de maximum három évre vissza kell vonni az engedélyt minden további 30 napos késedelem után.

(2) A visszavonási időszakot követően az elsődleges feldolgozónak új engedély iránti kérelmet kell benyújtania.

(3) Az elsődleges feldolgozók ügyintézői, akik szándékosan vagy súlyos gondatlanság miatt felelősek az engedély visszavonásért, nem lehetnek ügyintézői más engedélyezett elsődleges feldolgozónak és nem nyújthatnak be engedély iránti kérelmet a büntetés alkalmazásának első évében.

**VIII. CÍM**

**A Bizottságnak küldött értesítések**

*54. cikk*

Az egyes érintett tagállamok kötelesek haladéktalanul értesíteni a Bizottságot a következőkről:

a) a 3. cikk (1) bekezdése f) pontja második albekezdésének alkalmazása;

b) egy termelői csoport elismerésének megtagadása vagy visszavonása, az elismerés megtagadásának vagy visszavonásának okaival;

c) a termeltetési szerződés bejegyzéséért felelős szervek, illetve az egyes tagállamok által engedélyezett elsődleges feldolgozó vállalkozások neve és címe. A Bizottság köteles közzétenni az említett szervek és engedélyezett elsődleges feldolgozó vállalkozások listáját az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* „C” sorozatában;

d) a 12. cikk (1) bekezdésének alkalmazása;

e) a 20. cikk (1) bekezdésének alkalmazása;

f) a 27. cikk (4) bekezdése értelmében meghozni szándékozott döntések;

g) a 28. cikk (1) bekezdése értelmében tett intézkedések;

h) a 29. cikk (2) és (3) bekezdése értelmében a nemzeti tartalék kialakítására és a nemzeti tartalék felosztásának objektív szempontjaira vonatkozó szabályok;

i) a 33. cikk értelmében végleges jelleggel átruházott mennyiségek fajtacsoportonként;

j) a 35. cikk értelmében kvóta-visszavásárlási kérelem tárgyát képező mennyiségek és a visszavásárolt mennyiségek fajtacsoportok szerint;

k) az e rendelet alkalmazására tett nemzeti intézkedések;

l) a Bizottság részéről az intézkedések megfelelő irányításához szükséges egyéb információk.

Az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer keretén belül létrehozott számítógépes adatbázist kell alkalmazni az e cikkben meghatározott információk megküldésére.

**IX. CÍM**

**Átmeneti és záró rendelkezések**

*55. cikk*

Az 1999. évi betakarítást illetően a 3. cikk (1) bekezdése f) pontjának második albekezdésétől eltérően az egynél több termelői csoportban tagsággal rendelkező termelők 1999. január 31-ig írásban értesíthetik a csoportot a tagságról történő lemondásról.

*56. cikk*

A 3478/92/EGK rendelet, a 84/93/EGK rendelet és az 1066/95/EK rendelet e rendelet hatályba lépésének napjától hatályát veszti.

*57. cikk*

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet az 1999. évi betakarítástól kezdve kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1998. december 22-án.

*a Bizottság részéről*

Franz FISCHLER

*a Bizottság tagja*

*I. MELLÉKLET*

**A TAGÁLLAMONKÉNTI VAGY KÜLÖN RÉGIÓNKÉNTI GARANCIAKÜSZÖB SZÁZALÉKOS ARÁNYAI A TERMELŐI CSOPORTOK ELISMERÉSÉHEZ**

| A termelői csoport létesítése szerinti konkrét régió tagállama | Százalék |
|---|---|
| Németország, Spanyolország (kivéve Kasztília és León, Navarra és Campezo területe Baszkföldön), Franciaország (kivéve Nord-Pas-de-Calais és Picardie), Olaszország, Portugália (kivéve az Azori Autonóm Régiót), Belgium és Ausztria | 2% |
| Görögország (kivéve Epírosz), Azori Autonóm Régió (Portugália), Nord-Pas-de-Calais és Picardie (Franciaország) | 1% |
| Kasztília és León (Spanyolország), Navarra (Spanyolország), Campezo területe Baszkföldön (Spanyolország), Epírosz (Görögország) | 0,4% |

*II. MELLÉKLET*

**ELISMERT TERMŐTERÜLETEK**

| Fajtacsoportok a 2075/92/EGK rendelet mellékletének megfelelően | Tagállam | Termőterületek |
|---|---|---|
| I. Mesterséges szárítású | Németország | Schleswig-Holstein, Alsó-Szászország, Bajorország, Rheinland-Pfalz, Baden-Württenberg, Hessen, Saar-vidék, Brandenburg, Mecklenburg-Nyugat-Pomeránia, Szászország, Szász-Anhalt, Türingia |
| | Görögország | Trákia, Kelet-Macedónia, Közép-Macedónia, Nyugat-Macedónia, Thesszália, Epirusz, Kelet-Sterea Hellas, Nyugat-Sterea Hellas, Peloponnészosz |
| | Franciaország | Aquitánia, Közép-Pireneusok, Auvergne-Limousin, Champagne-Ardennes, Elzász-Lotaringia, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Loire-vidék, Közép-Franciaprszág, Poitou-Charente, Bretagne, Languedoc-Roussillon, Normandia, Burgundia, Nord-Pas-de-Calais, Picardie, Ile-de-France |
| | Olaszország | Friuli, Veneto, Lombardia, Piedmont, Toszkána, Marche, Umbria, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Apulia, Calabria |
| | Spanyolország | Extremadura, Andalúzia, Kasztília-León, Kasztília-La Mancha |
| | Portugália | Belső-Beira, Ribatejo Oeste, Alentejo, az Azori-szigetek Autonóm Régiója |
| | Ausztria | Burgenland, Alsó-Ausztria, Felső-Ausztria, Stájerország |
| II. Természetes úton szárított világos | Belgium | Flandria, Hainaut, Namur, Luxemburg |
| | Németország | Bajorország, Rheinland-Pfalz, Baden-Württenberg, Hessen, Saar-vidék, Brandenburg, Mecklenburg-Nyugat-Pomeránia, Szászország, Szász-Anhalt, Türingia |
| | Görögország | Kelet-Macedónia, Közép-Macedónia, Nyugat-Macedónia, Thesszália |
| | Franciaország | Aquitánia, Közép-Pireneusok, Auvergne-Limousin, Elzász-Lotaringia, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Loire-vidék, Közép-Franciaország, Poitou-Charente, Bretagne, Burgundia, Languedoc-Roussillon, Champagne-Ardennes, Ile-de-France |
| | Olaszország | Veneto, Lombardia, Piedmont, Umbria, Emilia-Romagna, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Apulia, Szicília, Friuli, Toszkána, Marche |
| | Spanyolország | Extremadura, Andalúzia, Kasztília-León, Kasztília-La Mancha |
| | Portugália | Belső-Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, az Azori-szigetek Autonóm Régiója |
| | Ausztria | Burgenland, Alsó-Ausztria, Felső-Ausztria, Stájerország |
| III. Természetes úton szárított sötét | Belgium | Flandria, Hainaut, Namur, Luxemburg |
| | Németország | Rheinland-Pfalz, Baden-Württenberg, Hessen, Saar-vidék, Bajorország, Brandenburg, Mecklenburg-Nyugat-Pomeránia, Szászország, Szász-Anhalt, Türingia |

| Fajtacsoportok a 2075/92/EGK rendelet mellékletének megfelelően | Tagállam | Termőterületek |
|---|---|---|
| | Franciaország | Aquitánia, Közép-Pireneusok, Languedoc-Roussillon, Auvergne-Limousin, Poitou-Charente, Bretagne, Loire-vidék, Közép-Franciaország, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d' Azur, Franche-Comté, Elzász-Lotaringia, Champagne-Ardennes, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Normandia, Burgundia, Réunion |
| | Olaszország | Friuli, Trentino, Veneto, Toszkána, Lazio, Molise, Campania, Apulia, Szicília |
| | Spanyolország | Extremadura, Andalúzia, Kasztília-León, Kasztília-La Mancha, Valencia (Autonóm Közösség), Navarra, Rioja, Katalónia, Madrid, Galícia, Asturias, Cantabria, Compezo területe Baszkföldön, La Palma (Kanári-szigetek) |
| | Ausztria | Burgenland, Alsó-Ausztria, Felső-Ausztria |
| IV. Tűzön szárított | Olaszország | Veneto, Toszkána, Umbria, Lazio, Campania, Marche |
| | Spanyolország | Extremadura, Andalúzia |
| V. Napon szárított | Görögország | Nyugat-Macedónia, Thesszália, Epirusz, Kelet-Sterea Hellas, Nyugat-Sterea Hellas, Peloponnészosz, Trákia és a hozzá tartozó szigetek |
| | Olaszország | Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Apulia, Szicília |
| VI. Basmas | Görögország | Trákia, Kelet-Macedónia, Közép-Macedónia, Nyugat-Macedónia, Thesszália, Nyugat-Sterea Hellas |
| VII. Katerini és hasonló fajták | Görögország | Kelet-Macedónia, Közép-Macedónia, Nyugat-Macedónia, Thesszália, Epirusz, Kelet-Sterea Hellas, Nyugat-Sterea Hellas |
| VIII. Klasszikus Kaba Koulak, Elassona, Myrodata Agrinion, Zichnomyrodata | Görögország | Kelet-Macedónia, Közép-Macedónia, Nyugat-Macedónia, Thesszália, Epirusz, Kelet-Sterea Hellas, Nyugat-Sterea Hellas, Peloponnészosz a hozzá tartozó szigetek, Trákia |

*III. MELLÉKLET*

**Minimum minőségi követelmények**

A 2075/92/EGK rendelet 3. cikkében foglalt jövedelemtámogatásra jogosító dohánynak egészségesnek és megfelelő, piacképes minőségűnek kell lennie, tekintettel az érintett fajta tipikus jellemzőire, és nem tartalmazhatja a következők egyikét sem:

a) levéldarabok;

b) jégeső által tönkretett levél;

c) a felület több, mint egyharmadán súlyosan károsodott levél;

d) a felület több, mint 25 %-án beteg vagy rovarok által megtámadott levél;

e) növényvédő szerektől foltos levél;

f) éretlen vagy feltűnően zöld színű levél;

g) fagy miatt károsodott levél;

h) penész vagy rothadás által megtámadott levél;

i) nem száraz erezetű, nedves vagy rothadás által megtámadott vagy kocsonyás vagy kidomborodó szárú levél;

j) kacslevélről vagy oldalhajtásról származó levél;

k) az adott fajtánál szokatlan szagú levél;

l) talajtól szennyezett levél;

m) a IV. mellékletben meghatározott nedvességtartalmat több mint 4 ponttal meghaladó nedvességet tartalmazó levél.

---

*IV. MELLÉKLET*

**A 15. CIKKBEN EMLÍTETT NEDVESSÉGTARTALOM**

| Fajtacsoport | | Nedvességtartalom (%) |
|---|---|---|
| I. | Mesterséges hővel szárított | 16 |
| II. | Természetes úton szárított világos | |
| | Németország, Franciaország, Belgium, Ausztria, Portugália, Azori Autonóm Régió | 22 |
| | Más tagállamok és más elismert termőterületek Portugáliában | 20 |
| III. | Természetes úton szárított sötét | |
| | Belgium, Németország, Franciaország, Ausztria | 26 |
| | Más tagállamok | 22 |
| IV. | Füstöléssel szárított | 22 |
| V. | Napon szárított | 16 |
| VI. | Basmas | 16 |
| VII. | Katerini | 16 |
| VIII. | Klasszikus Kaba Koulak, Elassona, Myrodata Agrinion, Zichnomyrodata | 16 |

*V. MELLÉKLET*

A. **A jövedelemtámogatás lebontásának szabályai**

1. A jövedelemtámogatás a következőket tartalmazza:

   – külön támogatás = a jövedelemtámogatás 2 %-a,

   – a jövedelemtámogatás változó része = a fajtacsoport és tagállam szerint helyesbített jövedelemtámogatás adott százaléka, amint azt a B. rész mutatja, a 15. cikk (1) bekezdésének megfelelően,

   – a jövedelemtámogatás rögzített része = az alap finanszírozására visszatartott összeg levonása után maradó jövedelemtámogatás és a külön támogatás, illetve a jövedelemtámogatás változó részének összege közötti különbség.

2. A 2075/92/EGK rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott további összeget hozzá kell adni a jövedelemtámogatás rögzített részéhez.

B. **A változó rész és a jövedelemtámogatás közötti viszony**

**1999. év**

| | I. Mesterséges hővel szárított | II. Természetes úton szárított világos | III. Természetes úton szárított sötét | IV. Füstöléssel szárított | V. Napon szárított | Egyéb | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | | | | VI. Basmas | VII. Katerini | VIII. K. Koulak |
| Olaszország | 20 % | 20 % | 20 % | 20 % | 25 % | | | |
| Görögország | 20 % | 20 % | | | 25 % | 15 % | 15 % | 15 % |
| Spanyolország | 20 % | 20 % | 20 % | 20 % | | | | |
| Portugália | 20 % | 20 % | | | | | | |
| Franciaország | 20 % | 20 % | 20 % | | | | | |
| Németország | 20 % | 20 % | 20 % | | | | | |
| Belgium | | 20 % | 20 % | | | | | |
| Ausztria | 20 % | 20 % | 20 % | | | | | |

**2000. év**

| | I. Mesterséges hővel szárított | II. Természetes úton szárított világos | III. Természetes úton szárított sötét | IV. Füstöléssel szárított | V. Napon szárított | Egyéb | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | | | | VI. Basmas | VII. Katerini | VIII. K. Koulak |
| Olaszország | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % | 35 % | | | |
| Görögország | 25 % | 25 % | | | 35 % | 20 % | 20 % | 20 % |
| Spanyolország | 25 % | 25 % | 25 % | 25 % | | | | |
| Portugália | 25 % | 25 % | | | | | | |
| Franciaország | 25 % | 25 % | 25 % | | | | | |
| Németország | 25 % | 25 % | 25 % | | | | | |
| Belgium | | 25 % | 25 % | | | | | |
| Ausztria | 25 % | 25 % | 25 % | | | | | |

**2001. évi és azt követő betakarítások**

| | I. Mesterséges hővel szárított | II. Természetes úton szárított világos | III. Természetes úton szárított sötét | IV. Füstöléssel szárított | V. Napon szárított | Egyéb | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | | | | VI. Basmas | VII. Katerini | VIII. K. Koulak |
| Olaszország | 35 % | 35 % | 40 % | 32 % | 45 % | | | |
| Görögország | 35 % | 35 % | | | 45 % | 30 % | 30 % | 30 % |
| Spanyolország | 35 % | 35 % | 40 % | 32 % | | | | |
| Portugália | 35 % | 35 % | | | | | | |
| Franciaország | 35 % | 35 % | 40 % | | | | | |
| Németország | 35 % | 35 % | 40 % | | | | | |
| Belgium | | 35 % | 40 % | | | | | |
| Ausztria | 35 % | 35 % | 40 % | | | | | |

C. **A jövedelemtámogatás változó része**

A jövedelemtámogatás változó része egyenlő:

$[A/\text{sum}(QL \times PP)] \times (QL \times PP)$

Ahol A az adott fajtacsoportra az adott termelői csoport rendelkezésére álló változó jövedelemtámogatás teljes összege, QL a tételenkénti leszállított mennyiség és PP az érintett csoport vonatkozásában a termelői csoport tagjainál az egyes tételekre érvényes felvásárlási ár.

Az egyes fajtacsoportoknál a termelői csoportnak el kell osztania az érintett fajtacsoportra vonatkozóan rendelkezésre álló változó jövedelemtámogatás teljes összegét a tételenként leszállított mennyiségek összegével, megszorozva az egyes tételekre vonatkozó felvásárlási árral. Az osztás végeredményét meg kell szorozni az egyes tételek mennyiségének és a vonatkozó felvásárlási áraknak a szorzatával. Nullával egyenlő változó jövedelemtámogatást kell hozzárendelni azokhoz a tételekhez, amelyeket a minimálár és a minimálár plusz 40 % közötti áron adtak el a termelői csoport által termelt minden egyes fajtacsoport vonatkozásában.

*VI. MELLÉKLET*

## KÖZÖSSÉGI MÓDSZEREK A NYERSDOHÁNY NEDVESSÉGTARTALMÁNAK MEGHATÁROZÁSÁRA

I. ALKALMAZANDÓ MÓDSZEREK

A. *Beaudesson-módszer:*

1. Berendezés

Beaudesson EM10 szárító

Ez egy olyan hőlégbefúvásos elektromos szárító, amelyben a levegőt konvekciós úton, speciális ventillátorral vezetik át a szárítandó mintán. A nedvességtartalmat a szárítás előtti és utáni méréssel állapítják meg, a kettő közti különbséget úgy kalibrálják, hogy az alkalmazott 10 grammos mennyiség által mutatott érték közvetlenül megfelel a százalékban kifejezett nedvességtartalomnak.

2. Eljárás

10 gramm anyagot le kell mérni egy perforált talpú serpenyőben, majd be kell helyezni a szárítóoszlopba, ahol azt egy spirálrugó tartja. A szárítót 5 percre be kell kapcsolni, amely idő alatt a meleg levegő hatására a minta körülbelül 100 °C-os hőmérsékleten megszárad. Az 5 perc leteltével egy automatikus időkapcsoló leállítja a folyamatot. A levegő hőmérsékletét a szárítási folyamat végén egy beépített hőmérő rögzíti. A minta lemérésre kerül, és a nedvességtartalmat közvetlenül le lehet olvasni, és szükség szerint korrigálni lehet tized százalékok hozzáadásával vagy kivonásával, a hőmérő értékének megfelelően, a berendezéshez tartozó mérleg alkalmazásával.

B. *Brabender-módszer*

1. Berendezés

Brabender-szárító

Ez egy termosztáttal ellátott hengeres kamrából álló elektromos szárító, konvekciós levegőztetéssel, amelybe egyszerre tíz, egyenként 10 gramm dohányt tartalmazó fémserpenyőt kell helyezni. A serpenyők egy asztalra kerülnek, amelyet egy központi kézikormány segítségével tíz különböző állásba lehet elfordítani, és ezzel lehetővé válik, hogy szárítás után minden egyes serpenyő olyan helyzetbe kerüljön, hogy azt a berendezésen belül le lehessen mérni: egy emelőkből álló rendszer lehetővé teszi a soron következő serpenyők ráhelyezését a beépített mérleg karjára anélkül, hogy a mintákat ki kellene venni a kamrából. A mérlegnek optikai leolvasó skálája van, amelyen közvetlenül leolvasható a nedvességtartalom. A berendezéshez egy második mérleg is tartozik, amelyet csak az eredeti mennyiségek mérésére használunk.

2. Eljárás

A termosztátot 110 °C-ra kell állítani.

A kamrát előmelegítésre kell állítani: minimum 15 percre.

Le kell mérni tíz darab 10 grammos mennyiséget.

Meg kell tölteni a szárítót.

A mintákat 50 percig kell szárítani.

A súlyokat a bruttó nedvességtartalom meghatározásához le kell olvasni.

C. *Egyéb módszerek*

A tagállamok használhatnak más mérési módszereket is, többek között az elektromos ellenállás meghatározására vagy az érintett tétel dielektromos tulajdonságaira épülő módszert, azzal a feltétellel, hogy az eredményeket az A. és B. pontban említett módszerek valamelyikével egy reprezentatív mintán megvizsgálva kalibrálják.

II. MINTAVÉTELEZÉS

Az alábbi módszert kell követni a dohánylevél nedvességtartalmának meghatározásához szükséges mintavételezés során, amennyiben az I. A. vagy I. B. pontban ismertetett módszerek valamelyike kerül alkalmazásra:

1. Minták kiválasztása

Minden egyes bálából ki kell választani a bála súlyának arányában leveleket. A kiválasztott levelek számának elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy kellőképpen reprezentatív legyen a bálára mint teljes egészre vonatkozóan.

A mintának egyenlő mennyiségben kell tartalmaznia leveleket a bála külső részéből, a bála közepéből és az ezek között elhelyezkedő területekről.

2. Homogénezés

A kiválasztott leveleket össze kell keverni egy műanyag zacskóban, és néhány kilogrammot fel kell vágni (vágási szélesség 0,4–2 mm).

3. Mintavétel a mintából

Felvágás után alaposan össze kell keverni a felvágott leveleket, és reprezentatív mintát kell belőlük venni.

4. Mérés

A mérést az ily módon lecsökkentett minta teljes egészén kell elvégezni, és gondoskodni kell arról, hogy:

– ne történjen változás a nedvességtartalomban (lég- és vízmentes zacskó vagy tartály),

– a minta homogenitását ne befolyásolja hulladék lerakódása.

III. MINTAVÉTELEZÉSI SZINTEK ÉS GYAKORISÁG, VALAMINT A KORRIGÁLT SÚLY KISZÁMÍTÁSÁNAK MÓDSZERE

– a nyersdohány nedvességtartalmának meghatározásához veendő minták száma termelőnként és leszállításonként legalább három, minden egyes fajtacsoportban. A termelők és elsődleges feldolgozók leszállításkor kérhetik a vett minták számának megemelését,

– az egyazon nap során az egyes fajtacsoportokra leszállított dohány súlyát korrigálni kell a mért átlagos nedvességtartalommal. Ha az átlagos nedvességtartalom a referencia-nedvességtartalomtól 1 százalékpontnál kisebb értékkel tér el felfelé vagy lefelé, akkor a jövedelemtámogatásra jogosító dohány súlyát nem kell korrigálni,

– a korrigált súly: az ugyanazon nap során az egyes fajtacsoportokra vonatkozóan leszállított összes dohány nettó súlya × (100 – átlagos nedvességtartalom)/(100 – a kérdéses fajta referencia-nedvességtartalma). Az átlagos nedvességtartalomnak egész számnak kell lennie, ezért a 0,01 és 0,49 közötti tizedeseket lefelé kell kerekíteni, és a 0,50 és 0,99 közötti tizedeseket felfelé kell kerekíteni.